

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งึกศึกษา

พรพรหม เข้มตระกูล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสอนภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2557
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**THE DEVELOPMENT OF ENGLISH SPEAKING ABILITY
THROUGH STORYLINE APPROACH OF MATTHAYOMSUKSA 2
STUDENTS
AT SANTA CRUZ SUKSA SCHOOL**

PORNPROM KHEMTRAKUL

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements

for Master of Education in Teaching English

Academic Year 2014

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วีดิทัศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างคำครูศึกษา
ชื่อผู้วิจัย	พรพรหม เข้มตระกูล
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผด็จ คำคำ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาวีวรรณ เอี่ยมสะอาด

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาวีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

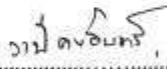
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมิตรา ด่วนพาณิชย์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผด็จ คำคำ)

..... กรรมการ
(ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาวีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์วาปี คงอินทร์)

ดิฉันอธิษฐานขอมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสตอรีไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งึกศึกษา
ชื่อผู้วิจัย	พรพรม เข้มตระกูล
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผด็จ กำคำ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรีไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งึกศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ และ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่าความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรีไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งึกศึกษา รวมทุกหัวข้อ นักเรียนผ่านระดับดี ร้อยละ 69.64 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60

คำสำคัญ: ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ วิธีสตอรีไลน์

Title	The Development of English Speaking Ability through Storyline Approach of Matthayomsuksa 2 Students at Santa Cruz Suksa School
Author	Pornprom Khemtrakul
Program	Teaching English
Major Advisor	Assistant Professor Phadet Karkum
Co-Advisor	Dr.Penporn Tongkumsuk
Co-Advisor	Assistant Professor Dr.Areewan Iamsa-ard
Academic Year	2014

ABSTRACT

The purpose of this research was to develop English speaking ability of Matthayomsuksa 2 students at Santa Cruz Suksa School by using storyline approach. The sample included 42 students. The instruments consisted of 1) lesson plans and 2) English Speaking Skill test. The subjects in this research were famous place, geography and the way of life in Bangkok based on storyline approach rules , such as scenes, characteristics, the ways of life and events. Data were statistically analyzed in percentage.

The findings revealed that the English speaking ability of Matthayomsuksa 2 students after using storyline approach was generally found at the high level (69.64%) which was higher than the designated 60% criteria.

Keywords: English Speaking Ability, Storyline Approach

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งึกศึกษา สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือในการ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง อีกทั้งให้คำแนะนำอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผด็จ กำคำ ดร. เพ็ญพร ทองคำสุก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์บุปผา ชุมพรผ่อง อาจารย์รุ่งนภา อัสวานิรันดร อาจารย์กิตติยา สัตยวงษ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณมาเซอร์เรมอนด์ พิเศษศักดิ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนช่างตากุ้งึกศึกษา ที่ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยใช้สถานศึกษาในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ พร้อมทั้ง ขอขอบคุณครูในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการทดลอง และการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของคุณพ่อมินา – คุณแม่พวงผกา เข้มตระกูล ครู-อาจารย์ทุกๆ ท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยมีความรู้ จนสามารถประสบผลสำเร็จ ในการศึกษา

พรพรหม เข้มตระกูล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (ฟัง-พูด) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	
โรงเรียนช่างตากู้อัสศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
พุทธศักราช 2551.....	7
แนวคิดทฤษฎีที่ทักษะการสอนการพูด.....	22
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	56
สรุปผลการวิจัย.....	57
อภิปรายผล.....	57
ข้อเสนอแนะ.....	61
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	66
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	67
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	69
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	74
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	92
ตารางวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ...	94
ภาคผนวก จ สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ.....	105
ภาคผนวก ฉ หนังสือรับรองการลงวารสาร.....	108
ประวัติผู้วิจัย	114

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้โดยสัมพันธ์กับตัวชี้วัด/สาระการเรียนรู้ แกนกลาง/ท้องถิ่น/สาระสำคัญ/น้ำหนักคะแนน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	14
2	แสดงเกณฑ์การประเมินผลการพูด	50
10	ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้.....	90

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสำคัญของโลก ภาษาอังกฤษปัจจุบันคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก ซึ่งใช้ติดต่อระหว่างกันเป็นหลัก ไม่ว่าจะแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาในอาเซียนจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง รองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ ความหมายที่เป็นที่เข้าใจในขั้นต้นก็เป็นเพียงเรื่องของทางราชการและภาคธุรกิจเอกชนเท่านั้น ซึ่งหากเป็นเพียงเท่านั้นก็เป็นเรื่องปกติธรรมดาของการทำงานในโลกปัจจุบันอยู่แล้วแม้จะหมายความเพียงว่าเป็นการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างกันในการทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่รัฐบาล ตลอดจนองค์กร และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทว่าความหมายของบทบัญญัติที่ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของอาเซียนสำหรับการทำงานร่วมกันนั้นมีความหมายกว้างไกลไปถึงทุกส่วนของประชาคมอาเซียนด้วยภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่ง อันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2554, น. 3) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วโลกและเป็นภาษาที่ใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น ในประเทศที่ประกอบด้วยพลเมืองที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นประเทศที่ได้เปรียบในการพัฒนาหลาย ๆ ด้าน เช่น เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและการศึกษา แต่สำหรับบริบทการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยนั้น เป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เนื่องจากไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ โอกาสในการใช้ทักษะการฟังและพูดในสถานการณ์จริงสำหรับนักเรียนไทยส่วนใหญ่จึงมีน้อยกว่าทักษะการอ่านและการเขียนที่สามารถใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้ตลอดเวลา (สายสุนีย์ เต็มสินสุข, 2549, น. 10)

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี

ต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อให้สามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการศึกษาต่อในอนาคตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น.2-3)

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพูดนั้นแสดงให้เห็นถึงสภาพปัญหาเกี่ยวกับการพูดของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนส่วนมากไม่สามารถแสดงออกในกิจกรรมการเรียนที่ครูจัดขึ้น เนื่องจากผู้เรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเองและรู้สึกลำบากที่จะพูดแสดงความคิดเห็นหน้าชั้นเรียน (บุษบา สุวรรณโสภณ, 2544, น.5) การพูดภาษาอังกฤษนั้นยังไม่บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ คือผู้เรียนยังประสบปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษคือพูดได้น้อยและไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ รวมทั้งนักเรียนไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (สุพัฒน์ สุขมลสันต์, 2547, น.17) อีกทั้งอิทธิพลที่ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควรเพราะผู้เรียนมีความหวาดกลัว วิตกกังวลสูงกลัวว่าจะพูดผิดหลักไวยากรณ์ (วิภาดา รัตนวิจักขณ์, 2540, น.12)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยยังเน้นผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ไม่ค่อยเน้นผู้เรียนให้ฝึกความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2554, น.7) กล่าวได้ว่า ผู้เรียนไม่สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้เท่าที่ควรหรือถ้าสื่อสารได้ก็มักจะใช้ภาษาในทางที่เจ้าของภาษาไม่ใช้กัน แม้ว่าจะถูกต้องและเป็นไปตามหลักไวยากรณ์ (วารุณี จันทรานุวัฒน์, 2536, น.127) ได้แสดงความเห็นในเรื่องเดียวกันนี้ว่า แม้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษมาเกือบสิบปีหรือนานกว่านั้นก็ตาม แต่ก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษที่เรียนมาเพื่อการสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจได้ ผู้เรียนที่เรียนระดับอุดมศึกษาซึ่งถือได้ว่าเป็นระดับที่สูงก็ยังไม่สามารถนำความรู้และทักษะภาษาอังกฤษที่ได้เรียนมาใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากผลการศึกษา พบว่า อิทธิพลที่ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควรเพราะผู้เรียนกลัวว่าจะสื่อสารผิดพลาดรวมทั้งขาดความเชื่อมั่นในตนเองดังนั้นผู้สอนควรตระหนักถึงกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่เน้นประโยชน์และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุดเท่าที่จะมากได้โดยการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น การสอนโดยวิธีสตอรีไลน์ (Storyline Approach) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนในชั้นมีส่วนร่วมในกิจกรรม

การสร้างสรรคองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ ฝึกการแก้ไขปัญหาช่วยให้ผู้เรียน ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ด้วยความเชื่อเช่นนี้วิธีสตอรี่ไลน์จึงได้นำทฤษฎีการเรียนรู้หลายทฤษฎีมาใช้ร่วมกันกับการบูรณาการการเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวผู้เรียนเชื่อมโยงออกไปสู่วิถีชีวิตจริง การเรียนรู้ร่วมกัน การค้นคว้าหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองสอดคล้องกับความต้องการทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสร้างสรรค์ในกิจกรรมการเรียนที่จะช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ เจตคติและทักษะที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาไปพร้อมๆกันที่สำคัญอีกประการคือ การพัฒนาความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันซึ่งจะช่วยส่งผลให้เกิดพัฒนาการและศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนให้สูงขึ้นตามลำดับ (Creswell ,1999 : p.41)

เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นโดยใช้แนวทางกลวิธีและเทคนิคการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษรวมทั้ง เพื่อการส่งเสริมให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (ฟัง-พูด) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งี่ศึกษา โดยการใช้วิธีสตอรี่ไลน์เพราะเป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการพูดในสถานการณ์จริงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและวิธีการสอนดังกล่าวสามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น ดังนั้น ในการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่า การสอนพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนสูงขึ้นได้หรือไม่ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้ น่าจะเป็นข้อมูลในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและแก้ปัญหาเป็น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งี่ศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งี่ศึกษา หลังเรียนโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ร้อยละ 60

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1- 2/2 โรงเรียนช่างตากุ้งีศึกษา ปีการศึกษา 2557 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้อง รวม 81 คน ซึ่งเป็นนักเรียนคละกันทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนช่างตากุ้งีศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 42 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ใช้วิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียน เป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การสอนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

3. ระยะเวลาที่ดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 เป็นเวลา 16 สัปดาห์ ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองนี้เป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 หัวข้อ 1) Me and my friends 2) Directions 3) City 4) Occupations in our city และ 5) My city “Bangkok”

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- นำผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งีศึกษาไปปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพต่อไป
- เป็นแนวทางไปพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษในทักษะอื่นๆต่อไป
- เป็นแนวทางให้สถานศึกษาอื่นๆ ที่สนใจ นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป
- เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ในการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรีไลน์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสอนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์หรือเรียกว่าการกำหนดเส้นทางเดินเรื่อง โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิตและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยใช้คำถามหลักเป็นตัวนำไปสู่การให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นการเรียนตามสภาพจริงที่มีการบูรณาการระหว่างวิชาเพื่อเป็นการมุ่งหมายให้นักเรียนมีการเรียนรู้และสามารถถ่ายโอนความรู้ได้ซึ่งมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

1. ขั้นนำ ผู้สอนใช้คำถามนำในการเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน
2. ขั้นสอน ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์และรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ข้อมูลประกอบที่ใช้เป็นเนื้อหาเสริมเพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมและให้นักเรียนฝึกใช้เพื่อให้เกิดทักษะด้านการพูดที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่ตอบคำถามนำซึ่งสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เล่ามาได้
3. ขั้นสรุป ผู้สอนจัดกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติเพื่อสรุปความรู้ที่ได้เรียนมาในบทเรียนนั้น กระบวนการการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธีสตอรีไลน์นั้นผู้สอนเลือกใช้กิจกรรมดังนี้ คือ เกม การแสดงบทบาทสมมติ การระดมสมอง การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การจัดบอร์ด การทำโปสเตอร์ การทำหนังสือเล่มเล็ก แฟ้มสะสมผลงาน เป็นต้น

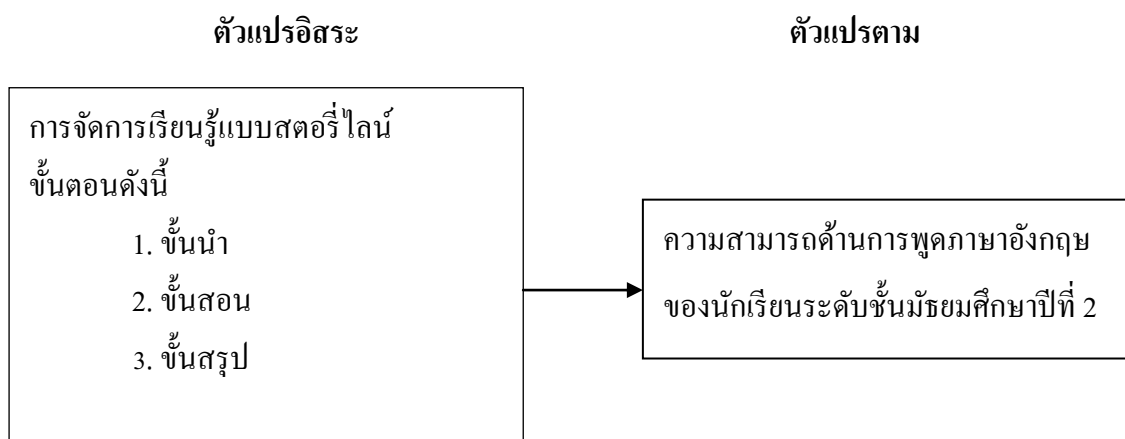
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการพูด 5 หัวข้อ คือ ความคล่องแคล่ว คำศัพท์ ไวยากรณ์ การออกเสียงและท่าทาง โดยใช้เกณฑ์การประเมินปรับจากหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตาครูส์ศึกษา

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1 โรงเรียนช่างตาครูส์ศึกษา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 42 คน

โรงเรียนช่างตาครูส์ศึกษา หมายถึง โรงเรียนเอกชน ในเครืออัครสังฆมณฑล กรุงเทพมหานคร ที่จัดการศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตลอดจนหลักสูตรสถานศึกษาของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างดาครูัสศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวชี้วัดเพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนรวมถึงแนวทางการวัดและประเมินผลผู้เรียนศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรี่ไลน์ของสตีฟ เบล (Steve Bell) จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยได้สังเคราะห์เพื่อนำมาจัดทำกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างดาครูัสศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชางตาครูส์ศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
2. ทักษะการสอนการพูด
3. การเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชางตาครูส์ศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนชางตาครูส์ศึกษา มีความคาดหวังว่า เมื่อจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา โดยมุ่งเน้นทักษะเพื่อการสื่อสาร นักเรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สื่อสารได้เหมาะสมกับวัยในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ศึกษาต่อและฝึกอาชีพ และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและถ่ายทอดวัฒนธรรมสู่สังคมโลกอย่างสร้างสรรค์

พันธกิจของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจัดและส่งเสริมการศึกษาแก่ประชากรวัยเรียนอย่างทั่วถึงและเสมอภาค
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์กร
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐานรวมทั้งสืบสานวัฒนธรรมไทยและท้องถิ่น

4. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพิ่มศักยภาพผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ เป้าประสงค์

1. นักเรียนทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาในรายวิชาภาษาต่างประเทศอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและมีคุณภาพ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความเข้มแข็งในการจัดการศึกษา
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จัดการศึกษา มีความสอดคล้องกับท้องถิ่นและความต้องการของชุมชน
4. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จัดการเรียนรู้เต็มศักยภาพของผู้เรียน
5. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีระบบการประกันคุณภาพภายในและผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานการประเมินมาตรฐานการศึกษาชาติ (สพศ.)

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการดังนี้

1. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. **ความสามารถในการคิด** เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์การคิดสังเคราะห์การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. **ความสามารถในการแก้ปัญหา** เป็นความสามารถในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศเข้าใจความสัมพันธและการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้

มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสมการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและการใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสนา กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจงและคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทหรือกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสิ่งที่ไม่ใช่ ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านเลือก/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม สื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และ คำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียน บรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการ วิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์ และเหตุการณ์พร้อมให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมและประเพณี ของเจ้าของภาษาเข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่างๆและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยเปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษาไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจาก แหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียนชุมชนและท้องถิ่นเป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

โครงสร้างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

นักเรียนสามารถเข้าใจความในสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอได้ว่าใจความสำคัญของเรื่องอยู่ส่วนใดของเรื่องและบอกได้ว่าใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลัง สามารถรวบรวมความคิดหรือข้อความที่ชัดเจนจากการอ่านจากเรื่องที่อ่าน สามารถเรียบเรียงความคิดเพื่อสรุปเรื่องที่อ่านทั้งหมด สามารถบอกความหมายของประโยคได้แม้ว่าประโยคนั้นจะไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงและสามารถบอกผลที่จะตามมาได้ในเรื่อง โดยวัดจากการทำแบบทดสอบปรนัยทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ

สาระในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมไทย การนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และการเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดข้อที่ 1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจงและคำอธิบายง่ายๆที่ฟังและอ่าน

ตัวชี้วัดข้อที่ 2 อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศและบทร้อยกรองสั้นๆถูกต้องตามหลักการอ่าน

ตัวชี้วัดข้อที่ 3 ระบุ/เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบ ต่างๆ ที่อ่าน

ตัวชี้วัดข้อที่ 4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน(supporting detail)และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการ สื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดข้อที่ 1 สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัวและ สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดข้อที่ 2 ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจงและคำอธิบายตามสถานการณ์

ตัวชี้วัดข้อที่ 3 พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและ ปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆอย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดข้อที่ 4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดข้อที่ 5 พูดและเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่อง ต่างๆ กิจกรรมและประสบการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดข้อที่ 1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวันประสบการณ์และ ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

ตัวชี้วัดข้อที่ 2 พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวข้อเรื่อง (topic) ที่ได้จาก การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

ตัวชี้วัดข้อที่ 3 พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัวและ ประสบการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ นำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดข้อที่ 1 ใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและ โอกาสตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัดข้อที่ 2 อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่และประเพณี

ของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัดข้อที่ 3 เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดข้อที่ 1 เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

ตัวชี้วัดข้อที่ 2 เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดข้อที่ 1 ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดข้อที่ 1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาและชุมชน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดข้อที่ 1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

ตัวชี้วัดข้อที่ 2 เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ของโรงเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ

การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับสาระ/มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/สาระการเรียนรู้/แกนกลาง/
ท้องถิ่น/สาระสำคัญ/น้ำหนักคะแนน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับสาระ/มาตรฐาน/ตัวชี้วัดสาระการ
เรียนรู้แกนกลาง/ท้องถิ่น/สาระสำคัญ/น้ำหนักคะแนน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2557

หน่วยการ เรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด/ สาระ/ มาตรฐาน	ความรู้ (Knowledge-k)	ทักษะ/ กระบวนการ (Process - p)	คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์ (Attribute - A)	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน
1. Me and my friends (3)	ผลการ เรียนรู้ข้อที่ 3,4 (มฐค 1.1 ม2/2,ม2/4)	หน้าที่ทาง ภาษา (Function) Asking about Greeting. คำศัพท์ Good morning / Hello / Hi / I'm.... / This is..... โครงสร้าง (Structure) What's your/his/her name? His/Her/My name's	ทักษะฟัง ทักษะพูด -ทักษะ การจำ -ทักษะ การสื่อสาร	- มุ่งมั่นใน การทำงาน - ใฝ่เรียนรู้	เรียนเกี่ยวกับ การพูดขอและ การให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง การแนะนำ ตนเองเพื่อน ครอบครัว สามารถเขียน แนะนำตนเอง และเพื่อนได้ รวมทั้งสามารถ บอกถึง วัฒนธรรมของ การทักทาย ชาวตะวันตกได้	20

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์ กับ ตัวชี้วัด/ สาระ/ มาตรฐาน	ความรู้ (Knowledge-k)	ทักษะ/ กระบวนการ (Process - p)	คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์ (Attribute - A)	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน
2. Directions (3)	ผลการ เรียนรู้ข้อที่ 4,5 (มฐต1.1 ม2/4)	หน้าที่ทางภาษา (Function) Asking about directions คำศัพท์ (Vocabulary) Prepositions of place เช่น near / in /on /at / between/ during โครงสร้าง (Structure) Where is (Places)....? It's near It's opposite It's next to etc.	ทักษะฟัง ทักษะพูด -กระบวนการ ทำงานกลุ่ม แบบร่วมมือ	- มุ่งมั่นใน การทำงาน - ใฝ่เรียนรู้	การแลกเปลี่ยน เรื่องราวต่างๆ หรือเหตุการณ์ ต่างๆที่น่าสนใจ เรื่องราวต่างๆที่ น่าประทับใจ , สามารถใช้ ภาษาอธิบายถึง ตำแหน่ง ข้อมูล เกี่ยวกับ สถานที่	20

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด/ สาระ/ มาตรฐาน	ความรู้ (Knowledge- k)	ทักษะ/ กระบวนการ (Process - p)	คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์ (Attribute - A)	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน
3. City (3)	ผลการ เรียนรู้ข้อที่ 4,5 (มฐต1.1 ม2/4)	หน้าที่ทาง ภาษา (Function) Asking about comparision คำศัพท์ (Vocabulary) Tall / short / big / small / new / old ...etc. โครงสร้าง (Structure) Subject+ is,are,am + more /_er+than+ _Noun_.	ทักษะฟัง ทักษะพูด -กระบวนการ การทำงาน กลุ่มแบบ ร่วมมือ	- มุ่งมั่นใน การทำงาน - ใฝ่เรียนรู้	เปรียบเทียบความ เหมือนและความ แตกต่างของสิ่งที่ อยู่รอบตัว โดยใช้ คำคุณศัพท์ (Adjective)	20

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/เวลา	สัมพันธ์กับตัวชี้วัด/สาระ/มาตรฐาน	ความรู้ (Knowledge-k)	ทักษะ/กระบวนการ (Process - p)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute - A)	สาระสำคัญ	น้ำหนักคะแนน
4.Occupations in our city. (3)	ผลการเรียนรู้ข้อที่ 4,5 (มฐต1.1 ม2/4)	หน้าที่ทางภาษา (Function) Asking about occupations คำศัพท์ (Vocabulary) Teacher / doctor / merchant / ...etc. โครงสร้าง (Structure) -What does he/she do? -He/She is a/an	ทักษะฟัง ทักษะพูด กระบวนการทำงานกลุ่ม แบบร่วมมือ	- มุ่งมั่นในการทำงาน - ใฝ่เรียนรู้	มีความเข้าใจ สามารถใช้ภาษาอังกฤษ โดยการเขียนประโยคสั้นๆ ตามTenses คือ Present Simple Tense และ Future Simple Tense ในเรื่องของอาชีพที่มีในเมืองได้	20

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์ กับ ตัวชี้วัด/ สาระ/ มาตรฐาน	ความรู้ (Knowledge-k)	ทักษะ/ กระบวนการ (Process - p)	คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์ (Attribute - A)	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน
5.My city “Bangkok” (3)	ผลการ เรียนรู้ข้อที่ 4,5 (มฐต1.1 ม2/4)	หน้าที่ทาง ภาษา (Function) Asking about Bangkok. คำศัพท์ (Vocabulary) ...etc. โครงสร้าง (Structure) How to protect theenvironment in Bangkok?	ทักษะฟัง ทักษะพูด กระบวนการ ทำงานกลุ่ม แบบร่วมมือ	- มุ่งมั่นใน การทำงาน - ใฝ่เรียนรู้	สามารถแสดง ความรู้ สึก ความคิดเห็น ของตนเอง และบอกเหตุ ผลได้โดยการ อาศัยหลัก โครงสร้าง ทางภาษาและ ภาษาที่ใช้ อย่างง่าย	20

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รายวิชา ภาษาอังกฤษฟัง-พูด3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
รหัสวิชา อ 22201 เวลา 20 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 0.5 หน่วยกิต

ผู้แสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือเพื่อบริการผู้อื่น ผู้เพื่อขอและให้ข้อมูลแสดงความคิดเห็น แสดงความรู้สึกรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว กิจกรรม ประสบการณ์ ผู้บรรยายเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน เหตุการณ์ในอดีต วิเคราะห์เรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆที่อยู่ในความสนใจ ใช้ภาษาสื่อสารทั้งในสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา และชุมชน

ใช้กระบวนการทางภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกเพื่อให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองและกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งนำไปสู่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ใช้วิธีการและเครื่องมือวัดประเมินผลที่หลากหลาย สอดคล้องกับเนื้อหาของภาษา ทักษะ พฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่ต้องการวัดและเป็นการประเมินตามสภาพจริงโดยการใช้กระบวนการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทักษะการจำกระบวนการทำงานกลุ่ม กลยุทธ์ในการสื่อสาร การสังเกต การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการแก้ปัญหาทักษะชีวิตและการใช้เทคโนโลยี

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการค้นคว้าหาความรู้เพื่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ โดยใช้กระบวนการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทักษะการจำกระบวนการทำงานกลุ่ม กลยุทธ์ในการสื่อสาร การสังเกต การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการแก้ปัญหาทักษะชีวิตและการใช้เทคโนโลยี

ผลการเรียนรู้

1. ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญของข้อความ บอกรายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง
2. ผู้แสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ
3. ผู้เพื่อขอและให้ข้อมูล แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง

คำอธิบายรายวิชา (ต่อ)

ผลการเรียนรู้

4. พุฒแสดงความรู้สึทงตนเองเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว กิจกรรม ประสบการณ์
5. พุฒบรรยายเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน เหตุการณ์ในอดีต วิเคราะห์เรื่องราวเหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ
6. ค้นคว้า รวบรวม สรุปรข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.2/2 , ม.2/4

ต 1.2 ม.2/1 , ม.2/3 , ม.2/4

ต 3.1 ม.2/1

รวมทั้งหมด 6 ผลการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. แบบฝึกหัด/ใบงาน
3. บัตรคำศัพท์
4. แถบประโยค
5. รูปภาพ

แหล่งเรียนรู้

1. ห้องสมุด
2. Internet

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้**การวัดผล**

1. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
2. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การประเมินผล**ตารางที่ 2 แสดงเกณฑ์การประเมินผล**

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	80 – 100
3.5	ผลการเรียนดีมาก	72-79
3	ผลการเรียนดี	70 – 74
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	65 – 69
2	ผลการเรียนน่าพอใจ	60 – 64
1.5	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	55 – 59
1	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	50 – 54
0		0 - 49

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำหน่วยการเรียนรู้มาจัดทำแผนการจัดเรียนรู้และแบบทดสอบให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสตอรีไลน์

ทักษะการพูด

ความหมายของการพูด

การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นของมนุษย์ทุกคน ที่ใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน นักการศึกษาได้ให้ความหมาย “การพูด” ไว้ในวรรณคดีที่แตกต่างกันดังนี้

Celce – Murcia & Olstain (2543 : น.166) กล่าวถึงการพูดว่า การพูด คือ การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมายของความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ลักษณะนิสัยและแลกเปลี่ยนข้อมูลของตน

รวินศ์ ศรีทองรุ่ง (2540 : น.1-2) กล่าวถึงการพูดไว้ว่าคือ การใช้น้ำเสียง ภาษากิริยา ท่าทาง เพื่อถ่ายทอดความคิด ประสบการณ์และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้และตอบสนอง

สุมิตรา อังวัฒนากุล (2537 : p.167) ได้อธิบายความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวันการประกอบอาชีพธุรกิจต่างๆส่วนในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างมากเพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจและยังช่วยให้การอ่าน การเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นระยะเวลานานไม่ได้เกิดจากความเข้าใจและจดจำ

พอลสตัน (Paulston.1978 : p.56-57) กล่าวว่า การพูดหมายถึง ความสามารถในการพูดสื่อสารมิได้เป็นเพียงปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้พูดจะต้องสามารถสื่อสารในสังคมข้ามวัฒนธรรมได้ กล่าวคือ จะต้องใช้ภาษาตามกฎของสังคมนั้นๆ นอกจากนี้การพูดสื่อสารยังรวมถึงพฤติกรรมที่มีใช้คำพูดด้วย (Nonverbal Behavior) ดังนั้นองค์ประกอบที่มีใช้คำพูด นับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของความสามารถในการสื่อสาร

จากความหมายของการพูดดังกล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การพูดหมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารรวมถึง อากัปกิริยาที่มีใช้การพูดที่ช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจนตรงกับผู้พูด

องค์ประกอบการพูด

นักการศึกษากล่าวถึง องค์ประกอบการพูดที่จะช่วยให้ผู้พูดประสบความสำเร็จ คือ

1. ผู้พูด (Speaker)
2. สารหรือเน้นเรื่องพูด (Speech)
3. ผู้ฟัง (Audience)
4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication –Channel)
5. ผลสัมฤทธิ์ของการพูด

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็นข้อเท็จจริงตลอดจนทัศนคติของตน ไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยใช้ภาษา เสียง อากัปกิริยา สะสมความคิดที่มีคุณค่า มีประโยชน์และรวบรวมเตรียมความคิดต่างๆเหล่านั้นให้เป็นระบบ สามารถถ่ายทอดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่าย แจ่มแจ้ง และรวดเร็ว

2. เนื้อหาที่จะใช้พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนเปิดและมีความรู้ในเรื่องนั้นจริงๆควรมีการเตรียมการลำดับ การดำเนินเรื่องที่ดีและถูกต้องตามกฎเกณฑ์ เช่น การมีบทนำ เนื้อเรื่องและบทสรุป เป็นต้น

3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นกระบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดและผู้ฟัง ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้น หากรู้จักการวิเคราะห์ผู้ฟัง

4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) หมายถึง สิ่งที่ช่วยในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เช่น น้ำเสียง สีหน้า อากัปกิริยา ท่าทาง และอาจรวมไปถึงโสตทัศนอุปกรณ์อื่นๆอีกด้วย

5. จุดมุ่งหมายหรือผลดีที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

กิจกรรมในการสอนทักษะการพูด

Scott (1981: p.70) การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยทั่วไปมีลำดับขั้นตอนเพื่อช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพมี 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ชื่นบอแก้วดอุปประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนควรจะบอกให้ผู้เรียนทราบว่าเมื่อผู้เรียนเรียนแล้วจะได้รับผลประโยชน์จากการเรียนอย่างไร

2. ชื่นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปของบริบทนั้น ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูดต้องขึ้นอยู่กับบริบท

เช่น ผู้พูดคือใครมีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร
สิ่งที่พูด สถานที่พูดและเนื้อหา

3. ขั้นตอนการฝึกและถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึก
พร้อมๆ กัน หรือฝึกเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟัง ได้ยิน ได้ฟังสำนวนภาษาหลายๆแบบและเป็น
สำนวนภาษาที่เจ้าของใช้จริงและควรส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับ
สถานการณ์ที่เป็นจริง

นอกจากนี้ การสอนทักษะการพูด ผู้สอนอาจเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน
แต่ละระดับได้ อาทิเช่น ฟินอกเซียโรและบรัมฟิต (Finochiaro & Brumfit, 1983 : p.141)
ได้เสนอแนวคิดในการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนร่วมชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้ถามหรือให้ตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์
ต่างๆนอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่างๆจากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่างๆของตนเอง โดยครูอาจให้คำสำคัญ (Key Words)
ต่างๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่างๆตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. ครูจัดสถานการณ์ต่างๆในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่างๆกัน
8. ให้เล่นเกมต่างๆทางภาษา
9. ให้ได้วาที อภิปรายแสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ
10. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ในภาษาแม่แล้วรายงานเป็นภาษาเป้าหมาย
11. ให้ฝึกสนทนาทางโทรศัพท์
12. ให้แสดงบทบาทสมมุติ

จากการนำกิจกรรมมาช่วยในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่า
ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างหลากหลายเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการ
พัฒนาการด้านการพูด

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เพื่อตรวจสอบความรู้และความสามารถของผู้เรียนให้ได้มาตรฐาน มีนักการศึกษา
หลายท่านได้เสนอไว้ ดังนี้

ฮีตัน (Heaton.1990: p.61-66) เวียร์ (Weir.1993:p.46-61)และอันเดอร์ฮิลล์ (Underhill. 2000 : p.44-87) ได้เสนอรูปแบบและวิธีการพูดไว้ดังต่อไปนี้

1. การเล่าเรื่องหลังจากการได้อ่านแล้ว (Re-telling Stories) นักเรียนจะอ่านเรื่องที่กำหนดให้ไว้ในใจแล้วจึงเล่าเรื่องที่อ่านนั้นให้ครูฟัง

2. การสัมภาษณ์เป็นการทดสอบทักษะการฟัง-พูดที่ดีมากที่สุดแบบหนึ่งเนื่องจากผู้เรียนจะอยู่ในสถานการณ์จริง การสัมภาษณ์จะเริ่มต้นด้วยการให้ผู้เรียนบอกรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ ที่อยู่ งานอดิเรก สิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบ เป็นต้น ผู้สัมภาษณ์อาจจะขอให้ผู้เรียนสะกดชื่อหรืออ่านตัวเลข เลขที่สอบ หมายเลขโทรศัพท์ รหัสไปรษณีย์ ฯลฯ ในการประเมินการพูดด้วยการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์จะต้องทำให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจในระหว่างการสนทนา วิธีการดำเนินการสัมภาษณ์ ควรปฏิบัติดังนี้

2.1 การถามคำถาม ผู้เข้าสัมภาษณ์ควรเลือกคำถามที่นำไปสู่คำตอบที่น่าสนใจไม่ใช่ถามอะไรก็ได้ ควรพูดให้เป็นธรรมชาติไม่ควรกังวลเกี่ยวกับมาตรฐานการใช้ภาษา ควรแสดงความความเป็นมิตรกับนักเรียนที่เข้าสัมภาษณ์และมีส่วนร่วมในการสนทนาด้วยแต่ไม่ควรพูดมากจนเกินไป

2.2 การให้คะแนน การให้คะแนนที่ดีไม่ควรทำต่อหน้าผู้เข้าสัมภาษณ์ เนื่องจากจะเป็นการทำให้ผู้เข้าสัมภาษณ์หมดกำลังใจ การให้คะแนนควรทำหลังจากนักเรียนที่ได้รับการสัมภาษณ์ออกจากห้องสอบไปแล้ว

2.3 การทดสอบเป็นคู่ การให้นักเรียนเข้าสัมภาษณ์ครั้งละ 2 คนจะเป็นการลดความเครียดของนักเรียนลงได้ ซึ่งครูผู้สัมภาษณ์อาจขอให้นักเรียนหาความแตกต่างในภาพ 2 ภาพที่มีลักษณะคล้ายกันหรืออาจจัดลำดับภาพใหม่เพื่อเล่าเรื่องตามภาพนั้นๆหรือครูอาจขอให้นักเรียนเตรียมคำถามถามกันเองได้ ข้อดีของการสัมภาษณ์คู่คือ ผู้สัมภาษณ์จะได้ฟังการสนทนาของนักเรียนที่ระดับภาษาไม่ต่างกันมากเหมือนสัมภาษณ์กับครูผู้ประเมินและนักเรียนได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

3. การใช้ภาพ เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ใช้ทดสอบทักษะการพูด ภาพที่ควรใช้มีผลต่อการใช้รูปแบบทางภาษา มองเห็นได้ชัดเจน วิธีการใช้ภาพในการประเมินผล มีวิธีการต่าง ๆ กันกล่าวคือ

3.1 การบรรยายภาพ ให้นักเรียนบรรยายภาพเป็นกลุ่ม อธิบายถึงคนวัตถุและสถานที่ต่างๆในภาพ ผู้ประเมินไม่ควรถามคำถามเกี่ยวกับภาพมากเกินไปหากแต่ควรกระตุ้นให้นักเรียนเป็นฝ่ายพูด

3.2 การเปรียบเทียบภาพ นักเรียนจะได้รับภาพที่คล้ายกัน เป็นคู่ จากนั้นจะหาจุดต่างกันในภาพของตนโดยจะไม่มองภาพของอีกฝ่ายหนึ่ง นักเรียนจะถามคำถามและตอบรับ

หรือการปฏิเสธคู่สนทนาตามที่ตนได้รับ

3.3 การจัดลำดับภาพ การจัดลำดับภาพเล่าเรื่องเพื่อใช้ทดสอบการพูดของนักเรียน โดยผู้ประเมินควรแนะนำให้ นักเรียนใช้ภาษาในรูปอดีตมากกว่าการบรรยายสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น การลำดับภาพจะแสดงให้เห็นถึงกระบวนการในการทำสิ่งใดๆ เช่น การเปลี่ยนขบวนรถเนื่องจากขบวนล่าช้า การลำดับภาพนี้มักใช้ทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.4 การบอกคำพูดของคนในภาพ นักเรียนจะได้รับภาพที่ไม่มีคำพูดอาจเป็น ภาพการ์ตูนเรื่องหรือภาพเรื่องราว แล้วเดาว่าคนกำลังพูดอะไร ผู้ประเมินจะกระตุ้นให้นักเรียน พูดมากที่สุด เนื่องจากจุดประสงค์ของการให้นักเรียนเดาคำพูดของตนในภาพไม่ใช่การเดา ให้ถูกต้อง แต่เป็นการแสดงความสามารถในการพูดของนักเรียน วิธีการนี้สามารถใช้ทดสอบ นักเรียนเป็นคู่หรือรายบุคคลได้

3.5 การบอกเส้นทางตามแผนที่ นักเรียนจะได้รับแผนที่แล้วให้นักเรียนอีกคนหนึ่ง บอกเส้นทางไปตามแผนที่ หากสอบเป็นคู่ นักเรียนคนหนึ่งจะเป็นคนบอกเส้นทางอีกคนหนึ่ง จะปฏิบัติตามทางบนแผนที่

4. การถ่ายโอนข้อมูลโดยการบรรยายภาพชุด นักเรียนจะได้รับภาพชุดที่เรียงลำดับ เหตุการณ์และมีเวลาศึกษาภาพชุดเหล่านั้น จากนั้นนักเรียนจะเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ในภาพ โดยใช้ภาษาในรูปอดีตกาล

5. การสอบโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา การสอบปากเปล่าโดยการสัมภาษณ์นักเรียน เป็นรายบุคคลนั้น เป็นการทดสอบที่ต้องใช้เวลานาน การใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาสามารถ ทำการทดสอบนักเรียนได้ในจำนวนมากและเป็นการประหยัดเวลา อีกทั้งเป็นการกระตุ้น ให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษ โดยการตอบคำถามซึ่งอาจเกิดขึ้นในชีวิตจริง มีวิธีการปฏิบัติดังนี้

5.1 บันทึกคำถามต่างๆลงในแถบบันทึกเสียงและกำหนดสถานการณ์สั้นๆให้โดย บันทึกลงในแถบบันทึกเสียงนักเรียนจะได้ตอบตามแต่ละสถานการณ์

5.2 กำหนดบทสนทนาซึ่งเป็นสถานการณ์ในชีวิตจริงให้ โดยบันทึกลงในแถบ บันทึกเสียง ครูผู้ดำเนินการสอบจะอธิบายสถานการณ์ที่กำหนดให้อย่างสั้นๆ ก่อนเริ่มการสนทนา นักเรียนสามารถถามและตอบตามที่ได้ยินจากแถบบันทึกเสียง

5.3 กำหนดบทสนทนาให้คล้ายแบบ 5.2 แต่การโต้ตอบของนักเรียนจะได้รับการชี้แนะ โดยครูจะบันทึกเสียงเบาๆในแถบบันทึกเสียง ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนรู้ว่า ได้ตอบ อย่างไร

5.4 กำหนดบทสนทนาให้แล้วนักเรียนอ่านบันทึกประจำวัน ส่วนหนึ่งที่คัดมาจากบันทึก ดังกล่าวเป็นตารางการนัดหมายในหนึ่งสัปดาห์ นักเรียนจะสนทนาโต้ตอบกับเสียงจากแถบ

บันทึกเสียงโดยอาศัยข้อมูลจากบันทึกที่ได้อ่าน

6. การทดสอบการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ การให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติต่างๆเป็นการทดสอบที่เป็นประโยชน์ สามารถทำได้โดยการกำหนดบทบาทและสถานการณ์ให้นักเรียนอย่างชัดเจน นักเรียนจะไม่มีเตรียมตัวล่วงหน้าแล้วจะแสดงตามบทบาทและสถานการณ์ที่ได้รับ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : น.79) ยังได้เสนอรูปแบบการทดสอบความสามารถในการพูดไว้ 3 แบบ ดังนี้

1. การพูดเดี่ยว ได้แก่ การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำในด้านของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การกล่าวแสดงความคิดเห็นหรือการกล่าววิพากษ์วิจารณ์ เทคนิควิธีการวัดความสามารถการพูดประเภทนี้ มักเป็นวิธีการทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะการพูดตามเนื้อหาที่ได้เตรียมมา

2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนา ซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคลสองคน โดยที่อีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการสอบ เป็นผู้ป้อนคำถามให้นักเรียนได้แสดงทักษะพูดของตน การสนทนามักเริ่มต้นด้วยการทักทาย เพื่อให้นักเรียนได้คลายความเครียดหรือความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นและช่วยให้คุ้นกับสถานการณ์การสอบ ได้ดีขึ้น ต่อจากนั้นจะเป็นการเข้าสู่เรื่องที่มุ่งทดสอบ ซึ่งอาจเป็นเรื่องทั่วไปตามบทบาทสมมติที่กำหนดให้นักเรียน เช่น การถามทิศทาง การจองบัตรชมดนตรี การสั่งอาหารในภัตตาคาร ฯลฯ หรือเป็นการพูดแสดงความคิดเห็นเรื่องการเมือง การศึกษา เหตุการณ์ปัจจุบัน การพูดเกี่ยวกับแผนการในอนาคตของตนเอง เช่น การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและอื่นๆ

3. การอภิปรายหรือโต้วาที ซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีกรรมการให้คะแนนนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตามการพูดเป็นกลุ่มแบบนี้ มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน

เกณฑ์การวัดระดับความสามารถในการพูด

ความสามารถของผู้พูดภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองมีหลายระดับ อาทิ ออลเลอร์ (Oller, 1979 : p.320 – 321) ซึ่งเป็นนักการศึกษาที่ได้จัดระดับเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูดไว้ 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 สามารถใช้ภาษาได้ในวงจำกัด สามารถถามและตอบคำถามในเรื่องที่รู้จักคุ้นเคย เข้าใจคำถามและข้อความที่ง่าย ๆ ได้

ระดับที่ 2 สามารถใช้ภาษาตามความจำเป็นทางสังคมและการทำงานได้อย่างจำกัด สามารถสนทนาในสถานการณ์ทางสังคมทั่วไปได้อย่างมั่นใจ แต่ไม่คล่องนัก

ระดับที่ 3 สามารถใช้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องพอเพียงที่จะ

เข้าร่วมสนทนาได้อย่างเป็นทางการในเกือบทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคมและอาชีพการงาน สามารถพูดคุยในเรื่องที่สนใจเป็นพิเศษหรือเรื่องที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะได้อย่างคล่องพอดประมาณ มีความเข้าใจในเรื่องที่ฟังค่อนข้างสมบูรณ์ มีวงคำศัพท์ที่ใช้มากพอจนแทบไม่ต้องพูดซ้ำ สำเนียงแปร่งมาก แต่การใช้ไวยากรณ์ดี ผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษาแทบจะไม่มีปัญหาในการฟัง

ระดับที่ 4 สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องในการพูดทุกระดับที่เกี่ยวกับความจำเป็นด้านอาชีพการงาน มีความเข้าใจและความสามารถเข้าร่วมในการสนทนาเรื่องที่ผู้พูดมีประสบการณ์อย่างคล่องมาก และมีการใช้คำศัพท์แม่นยำ ถูกต้อง สามารถโต้ตอบได้อย่างเหมาะสมในทุกสถานการณ์ แทบไม่มีการออกเสียงและการใช้ไวยากรณ์ผิด สามารถแปลหรือตีความจากข้อความทั่วไปที่ไม่เป็นทางการจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งได้

ระดับที่ 5 สามารถพูดได้ดีเหมือนเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาคิด พูดได้ชัดและคล่องในทุกเรื่องทุกระดับ เช่นเดียวกับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาคิด เข้าใจอย่างเต็มที่ในทุกด้านของการพูด รวมถึงวงคำศัพท์และสำนวนที่ใช้ สามารถใช้ภาษาพูดพาดพิงถึงประเด็นทางวัฒนธรรมได้

ความหมายของวิธีสตอรีไลน์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีสตอรีไลน์ (Storyline Approach) มีผู้ให้ความหมายของวิธีสตอรีไลน์ไว้หลายทรรศนะ ดังนี้

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2542 , น.3) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ว่าเป็นวิธีการที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ หรือเรียกว่าการกำหนดเส้นทางเดินเรื่องโดยใช้คำถามหลักเป็นตัวนำไปสู่การให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อสร้างความรู้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่มีการบูรณาการระหว่างวิชาเพื่อเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้มีสมรรถนะการพัฒนาแบบยั่งยืน

ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2544 , น.17) ได้ให้ความหมายของวิธีสตอรีไลน์ว่า เป็นวิธีการสอนที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบร้อยเรียงเรื่องราว เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในลักษณะการบูรณาการความรู้ทักษะระหว่างกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ ผสมผสาน โดยเชื่อมโยงระหว่างการเรียนกับชีวิตจริงในลักษณะการร้อยเรียงสร้างเรื่องหรือสถานการณ์สมมติจะศึกษาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะเรียนรู้ ทักษะที่จะต้องฝึกฝนและคุณธรรมที่ต้องเสริมสร้างเป็นเส้นทางการดำเนินเรื่องเป็นเรื่องราวตามลำดับ

อรรถพล อนันตวรสกุล (2544 , น.20) ได้ให้คำนิยามคำว่าวิธีสตอรีไลน์ ว่าเป็นรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้ที่อาศัยการผูกเรื่องเพื่อนำไปสู่แนวคิดสำคัญ โดยมีการลำดับขั้นตอนและเรื่องราวอย่างต่อเนื่อง มีคำถามหลักเป็นตัวเชื่อมโยงเรื่องราวแต่ละส่วนเข้าด้วยกัน

วลัย พานิช (2545, น.23) กล่าวว่า วิธีสตอรีไลน์มาจากคำว่า Story และ Line ซึ่งหมายถึงเส้นทางของเรื่องหรือแนวของเรื่องเป็นการดำเนินเรื่องที่เรียงติดต่อกันเป็นลำดับจุดเส้นเชือก

อรัญญ์ คำมูล และคณะ(2542, น.34-35) ได้กล่าวถึง วิธีสตอรีไลน์ว่าเป็นนวัตกรรมด้านการบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนที่มีลักษณะการนำวิธีการเรียนรู้หลายๆแบบมารวมกัน อาทิ เช่น การบูรณาการ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวเพื่อเชื่อมโยงออกไปสู่วิถีชีวิตจริงการค้นคว้า หาความรู้และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนที่สามารถยืดหยุ่นเวลาและจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านนักวิชาการและนักการศึกษาในต่างประเทศ เช่น เบลและฟีฟิลล์ (1998 : p.5 – 6) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยวิธีสตอรีไลน์นั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานทฤษฎีที่ว่าความรู้ที่มีความซับซ้อนและมีหลายขั้นตอน ดังนั้น การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากความรู้เดิมของผู้เรียนส่วนหนึ่งและประสบการณ์ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ใหม่โดยผ่านการปฏิบัติด้วยตนเองอีกส่วนหนึ่ง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จึงเป็นการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการประสบการณ์ ทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การใช้จินตนาการการตัดสินใจ ตลอดจนการทำงานร่วมกันภายใต้แนวทางการดำเนินเรื่องที่ต่อเนื่องกันโดยใช้ศิลปะเป็นสื่อ ซึ่งในที่นี่ผู้เรียนจะเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาด้วยตนเอง

นอกจากนั้นเครสเวล (1997 : p.112) ได้กล่าวถึงวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ว่าเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเป็นการบูรณาการหลักสูตรเข้าด้วยกัน และฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองซึ่งมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาและการทำงานกลุ่มร่วมกัน

สมิทซ์และวอลเลอกา (1997 : p. 1-2) กล่าวถึงสตอรีไลน์ว่าเป็นนวัตกรรมของรูปแบบวิธีการสอนที่มีการบูรณาการหลักสูตรโดยมีส่วนสำคัญของเรื่องอันประกอบไปด้วยจาก ตัวละคร การดำเนินเรื่อง และเหตุการณ์ที่ต้องแก้ไข ซึ่งเป็นการอธิบายถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ที่พบเห็นในห้องเรียน โดยมีส่วนสัมพันธ์กับหลักสูตร มีตัวคำถามหลักเป็นตัวนำไปสู่การเกิดกิจกรรมที่หลากหลายและเป็นอิสระ

ดังนั้นจากความหมายของการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ที่นักวิชาการและนักการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศได้ให้ไว้ นั่นสรุปได้ว่าวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ คือ วิธีการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการบูรณาการหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเข้าด้วยกันซึ่งเปิด โอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การจินตนาการและการตัดสินใจที่ใช้คำถามหลัก (Key Questions) เป็นตัวนำไปสู่เป้าหมายเพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

ด้วยความเชื่อเช่นนี้วิธีสตอรีไลน์จึงได้นำทฤษฎีการเรียนรู้หลายทฤษฎีมาใช้ร่วมกัน เป็นการบูรณาการการเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวผู้เรียนเชื่อมโยงออกไปสู่วิถีชีวิตจริง การเรียนรู้ร่วมกัน การค้นคว้าหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองสอดคล้องกับความต้องการ ทำให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมสร้างสรรค์ในกิจกรรมการเรียนที่จะช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ เจตคติและทักษะ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาไปพร้อมๆกันที่สำคัญอีกประการคือ การพัฒนาความรับผิดชอบในการทำงาน ร่วมกันซึ่งจะส่งผลให้เกิดพัฒนาการและศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนให้สูงขึ้น ตามลำดับ (Creswell, 1997 : p.41)

วิธีสตอรีไลน์ประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎีที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. การบูรณาการการเรียนการสอน (Instructional Integration) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ เชื่อมโยงเนื้อหาสาระหรือศาสตร์ของวิชากลุ่มต่างๆที่มีความหมายผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่มี บรรยากาศเป็นธรรมชาติสอดคล้องกับชีวิตจริง ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสประยุกต์ใช้ความคิด ประสบการณ์ ความสามารถและทักษะต่างๆหลายๆด้านในการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนิน ชีวิตจริง (อรรถัย มูลคำ, 2544, น.13) การบูรณาการนั้นผู้เรียนจะเข้าใจสิ่งต่างๆอย่างชัดเจน เกิดความหมายและนำไปใช้ได้ต่อเมื่อความรู้และความคิดย่อยๆประสานสัมพันธ์และเชื่อมโยงกัน จนสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งนั้นกับสิ่งอื่นรอบตัว ซึ่งมีผลทำให้เกิดการนำความรู้ ของตนเอง สมองของผู้เรียนจะสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ทุกสาขาวิชาต่างๆอย่างชัดเจนเมื่อได้ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสนอแก่ผู้เรียนในลักษณะการบูรณาการซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมองเห็น รูปแบบและความสัมพันธ์ การสอนแบบบูรณาการจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถ ทางสติปัญญาที่หลากหลาย (Multiple Intelligences)

การ์ดเนอร์ (Gardner,1983:p.17)ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญา ด้านต่างๆว่า ทุกคนมีความสามารถทางสติปัญญาหลายด้านและแตกต่างกันสามารถนำสติปัญญา ไปใช้ในการสร้างสรรค์และแก้ปัญหาต่างๆได้ สติปัญญาแต่ละด้านเป็นอิสระซึ่งกันและกัน ทุกคนสามารถพัฒนาสติปัญญาเหล่านี้ได้และตอบสนองต่อรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Styles) ที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละคนเป็นอย่างดี

2. การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Cooperative Learning) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนในกลุ่มโดยอาศัยการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จัดเป็นโครงสร้าง ทางสังคม ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองพอๆกับรับผิดชอบการเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม ภายในกลุ่มจะมีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ช่วยเหลือกันในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย นอกจากนี้ ผู้เรียนยังจะมีทักษะทางสังคมเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันอย่างมีความหมายกล่าวคือมีความเป็น ผู้นำ กล้าตัดสินใจ สามารถสร้างความไว้วางใจ รู้จักการติดต่อสื่อสารและสามารถแก้ไขข้อขัดแย้ง ในการทำงานร่วมกันอีกทั้งยังเข้าใจบทบาทของสมาชิก (สมพิศ, 2542, น.28)

3. การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Centeredness) เป็นกระบวนการเรียนรู้ ที่เน้นการดำเนินการให้สอดคล้องกับผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถทาง ปัญญา วิธีการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้จะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยส่งเสริม ให้ผู้เรียน ได้สัมผัสและสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นเพื่อนมนุษย์ ธรรมชาติและเทคโนโลยี ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเพื่อพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ การศึกษาค้นคว้า ทดลองและแสวงหา ความรู้ได้ด้วยตนเองตามความถนัด ความสนใจ การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกแห่งทุกเวลาเกิดขึ้นได้ หลายระดับทั้งในตัวผู้เรียน ในห้องเรียนและนอกเหนือไปจากห้องเรียน กระบวนการจัดการเรียน การสอนและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง มีการวัดและประเมินผลตาม สภาพจริง (กรมวิชาการ, 2544, น.19)

4. การสร้างสรรค์องค์ความรู้นิยม (Constructivism) ตามแนวคิดของเพียเจต์ ที่เชื่อว่าความรู้ คือสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนสร้างขึ้นเองจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน หากมีประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมในลักษณะต่างๆมากก็จะมีความรู้กว้างขวาง ทั้งนี้ความรู้ จะเกิดขึ้นได้ก็จากการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใน 2 ลักษณะ เป็นโครงสร้างทางปัญญาของ แต่ละบุคคล ได้แก่ การซึมซับ (Assimilation) หมายถึง การรับรู้ข้อความรู้ที่ได้จากการ มีประสบการณ์จากโลกภายนอกและปรับแต่งโครงสร้างทางสติปัญญาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

(Accommodation) หมายถึง การปรับขยายข้อความรู้ที่มีอยู่เดิมซึ่งเกิดจากการซึมซับให้เข้ากับความรู้ใหม่ (ฉัฐวดี กิจรุ่งเรือง, 2542, น.22) อีกทั้งทิสนา แจมมณี (2542, น.35) ได้สรุปความเกี่ยวกับการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ไว้ว่า เป็นแนวคิดที่เชื่อว่าความรู้เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาด้วยตนเอง กระบวนการสร้างสรรค์ความรู้นี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง อันจะส่งผลให้เกิดความเข้าใจและการคงความรู้ (Retention) ซึ่งขั้นตอนการสอนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์นั้นมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนอยากรู้ อยากเห็น ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยผู้สอนใช้คำถามนำเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดและความสามารถที่จะนำไปใช้ในการทำกิจกรรมต่างๆในขั้นตอนต่อไป

2. ขั้นสอน

ผู้สอนจะนำเสนอคำศัพท์ต่างๆและรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา ข้อมูลประกอบที่ใช้เป็นเนื้อหาเสริมเพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมนั้นๆและให้ผู้เรียนฝึกใช้เพื่อให้เกิดทักษะทางการพูดที่มีความสอดคล้องกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นตามคำถามนำ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามนำที่ให้มาได้ จากนั้นผู้สอนจึงเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องและให้ผู้เรียนทำกิจกรรมโดยตอบคำถามนำซึ่งสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เล่ามา ขั้นตอนนี้จะเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้เกิดประสบการณ์และความรู้ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง

3. ขั้นสรุป

เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ทำเพื่อสรุปความรู้ที่ได้เรียนมาในบทเรียนนั้น กระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์นั้น ผู้สอนสามารถเลือกใช้กิจกรรมได้หลากหลาย เช่น เกม การระดมสมอง การแสดงบทบาทสมมติ การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การทำโปสเตอร์ การทำหนังสือเล่มเล็ก การจัดบอร์ด แฟ้มสะสมผลงาน การสอนโดยการใช้วิธีสตอรีไลน์เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่หาคำตอบด้วยตนเองหรือผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติร่วมกัน ฝึกการแก้ปัญหา รู้จักคิด รู้จักทำและรู้จักแสดงออก ค้นพบและสร้างสรรค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีความมั่นใจในตน กล้าคิดกล้าแสดงออก ฝึกคิดและจินตนาการโดยการพูด เขียน การแสดงท่าทาง สร้างสรรค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลอย่างยิ่งต่อทักษะการพูด

หลักการสร้างวีดิทัศน์

อรรถย มูลคำและคณะ (2544, น.32-33) ได้เสนอหลักการสร้างวีดิทัศน์ไว้ดังนี้

1. การเล่านิทานหรือเล่าเรื่องจะมีองค์ประกอบต่างๆที่ผสมผสานกันอยู่ด้วยกันอย่างน้อย 4 ส่วน คือ ตัวละคร เวลา สถานที่ การดำเนินชีวิต ส่วนตัวละครในเรื่องนั้นคือ คน สัตว์หรือทั้งคนและสัตว์ ดังนั้นกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่กำหนดขึ้นนั้นจึงควรเกี่ยวข้องกับคนหรือสัตว์ เช่น ครอบครัว ชุมชน สังคม เป็นต้น โดยปกติทั่วไปการเล่าเรื่องหรือนิทานจะใช้ในการสอนเรื่องราวในอดีตในรูปของตำนาน ความเชื่อเรื่องเล่า เพื่อเป็นการสอนอุปมาเกี่ยวกับศีลธรรมและเพื่อความสนุกสนานซึ่งเด็กจะชอบฟังนิทาน พวกเขาจะมีความสุขในการฟังนิทาน แม้ว่าเรื่องที่ฟังนั้นจะเคยฟังมาแล้วครั้งแล้วครั้งเล่าก็ตาม
2. การวางโครงเรื่องให้ชวนติดตาม เรื่องเล่าหรือนิทานเหล่านี้ต้องจัดลำดับเป็นตอนตั้งแต่เริ่มต้นและดำเนินไปถึงตอนจบ เนื่องจากเนื้อหาต่างๆรวมถึงกิจกรรมที่จะต้องทำต้องมีผู้ฟังและมีจุดมุ่งหมาย ผู้เล่าจะต้องมีความตั้งใจที่จะเล่า และเรื่องเล่าทุกตอนต้องสอดคล้องกับเรื่องเล่าตอนก่อนๆมีเพียงครูเท่านั้นที่จะรู้ว่าการดำเนินเรื่องตอนต่อไปนั้นจะเป็นอย่างไรและในทุกๆวันเรื่องเหล่านี้จะสามารถสร้างความประหลาดใจและความตื่นเต้นให้กับผู้เรียนที่จะต้องคอยติดตามคาดคะเนว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นต่อไป
3. ผู้สอนเป็นผู้กำหนดโครงสร้าง ผู้สอนนำเนื้อหาและจุดประสงค์ในหลักสูตรดำเนินการวางกรอบเส้นทางในการดำเนินเรื่อง แต่ผู้เรียนจะเป็นผู้ดำเนินการสร้างรายละเอียดต่างๆด้วยตนเอง โดยจะเป็นผู้ลงมือทำกิจกรรม ค้นหาข้อมูลรายละเอียดต่างๆด้วยตนเอง เพื่อตอบคำถามหลักของครูผู้สอน
4. ผู้เรียนเป็นเจ้าของเรื่องราวหรือประสบการณ์ต่างๆ เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนวีดิทัศน์นั้นเรื่องเล่าสามารถดำเนินไปในรูปแบบของการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ดังนั้นถึงแม้ว่าครูผู้สอนจะรู้ลำดับการดำเนินเรื่องอยู่แล้วก็ตาม แต่ผู้สร้างรายละเอียดของเนื้อเรื่องคือ ตัวผู้เรียน เช่น ครูรู้ว่าจะต้องสร้างครอบครัว แต่ผู้เรียนเป็นผู้ทำให้ครอบครัวเป็นรูปเป็นร่างขึ้น ผู้เรียนเป็นผู้เขียนประวัติและจัดสร้างลักษณะทางกายภาพของสมาชิกในครอบครัวแต่ละคนผู้เรียนเป็นผู้กำหนดแบบบ้าน รวมทั้งกำหนดว่าสมาชิกแต่ละคนมีความสนใจอะไร มีบุคลิกภาพอย่างไร

ดังนั้น ไม่เพียงแต่ผู้เรียนเท่านั้นที่จะพบกับความประหลาดใจในแต่ละครั้ง เพราะทุกครั้งครู ก็มีโอกาสมพบสิ่งใหม่ๆ ที่สร้างความประหลาดใจให้กับครูผู้สอนด้วยเช่นกัน

5. ผู้เรียนสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนต้องมีคำถามหลักในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ ทำกิจกรรมใช้ความคิดและประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมแล้วเพิ่มเติมประสบการณ์ใหม่ๆด้วย การลงมือ ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การแสวงหาความรู้ การพบองค์ความรู้ การเสนอข้อค้นพบพิศูจน์สิ่งที่เป็น แนวคิดของตนเองรวมทั้งการสร้างข้อสรุปความรู้ใหม่ๆด้วยตนเอง

จากหลักการสร้างวิธีสตอรีไลน์ข้างต้น สรุปได้ว่าหลักการสร้างวิธีสตอรีไลน์นั้น เป็นเหมือนการเล่านิทานหรือการเล่าเรื่อง มีการดำเนินเหตุการณ์ในเรื่องอย่างต่อเนื่องและน่าสนใจ จากประสบการณ์ของนักการศึกษาทั้งไทยและต่างประเทศหลายท่านที่ได้นำวิธีการสอน แบบสตอรีไลน์ไปใช้ พบว่า มีข้อดีหลายประการ คือ (อรรถพล อนันตวรสกุล, 2542, น.8)

1. เป็นวิธีการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทน

2. เป็นวิธีที่เน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงโดยผู้เรียนมีส่วนร่วมสูงทั้งการเรียนรู้ การคิด และการปฏิบัติ ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิจริงได้ เพราะผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ศึกษาเอง คิดเองเป็นการเรียนรู้ที่ทำทหายความรู้ความสามารถของผู้เรียน

3. พัฒนาผู้เรียนในเชิงบูรณาการทั้งด้านความรู้ เจตคติ และทักษะโดยอาศัยองค์ความรู้ ทักษะทางการเรียนและกระบวนการเรียนรู้จากหลายสาขาวิชา โดยผู้เรียนจะได้พัฒนาศักยภาพของตนเองทั้งทางด้านสติปัญญาไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความคิดวิเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์ การแก้ไขปัญหา การตัดสินใจหรือการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองหรือพัฒนากระบวนการ เช่น การแสวงหา ความรู้ การสื่อสารการทำงานร่วมกันรวมทั้งการพัฒนาค่านิยมก็สอดแทรกไว้ในวิธีสตอรีไลน์

4. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิจริงได้

5. ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนแสดงศักยภาพของตนเองในการเรียนรู้เพิ่มเติมที่

6. ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และเรียนรู้อย่างมีความสุข เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่มีชีวิตชีวา โดยผู้สอนและผู้เรียนต่างช่วยกัน สร้างเนื้อหา และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้สามัญสำนึก ใช้ทักษะในการสำรวจสิ่งแวดล้อมและใช้ ทักษะในการอธิบายความคิดได้เต็มที่ ดังนั้น ผู้เรียนจะกระตือรือร้นเป็นอย่างมากในการสร้าง ผลงานของเขาอย่างเต็มความสามารถ

7. เป็นวิธีที่ง่ายในการนำสิ่งที่มีอยู่ใกล้ตัวผู้เรียนมาเป็นประเด็นในการศึกษา

8. เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถทบทวนประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ซึ่งการทบทวนบ่อยครั้งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวร

9. ช่วยให้ผู้สอนสามารถเชื่อมต่อดระดับความยากง่ายของความรู้ให้แก่ผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม โดยผู้เรียนจะเพลิดเพลินกับการสร้างสรรค์ผลงานของเขาและมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมทักษะต่าง ๆ ของเขา เช่น พัฒนาการทางภาษารวมถึงได้รับประโยชน์จากการเปิดกว้างของคำถาม ทำให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์งานเต็มความสามารถของตน

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์เป็นนวัตกรรมที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ง่ายต่อการปฏิบัติ ให้ความสนุกสนานแก่ผู้เรียนและผู้สอนช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียน ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียนเนื่องจากเป็นผู้สร้าง ความรู้ขึ้นเองรวมทั้งได้พัฒนาทักษะพื้นฐาน ทักษะกระบวนการทางสังคมได้พัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและสะดวกแก่การนำไปประยุกต์ใช้สำหรับการบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในทุกระดับการศึกษา

ประโยชน์จากการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์

อรทัย มูลคำและคณะ (2544, น.29) กล่าวว่าประโยชน์จากวิธีสตอรีไลน์มีดังนี้

1. ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

1.1 ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้เพราะผู้เรียนเป็นผู้ลงมือศึกษา คิดและปฏิบัติ มีการฝึกฝนการทำงานจากหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย ตามความสนใจ เป็นการฝึกฝนทักษะต่างๆ โดยผู้เรียนไม่รู้สึกรับภาระหนักอึ้งทั้งเป็นการเรียนรู้ที่ทำทลายความสามารถของผู้เรียน ผู้เรียนได้เห็นผลงานของตนเองและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

1.2 วิธีการนี้เป็นวิธีการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง วิธีสตอรีไลน์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมได้คิด ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งเป็นการทำทลายให้ผู้เรียนฝึกคิดและสร้างสรรค์จินตนาการ ผู้เรียนจะมีความสามารถมากขึ้น ในการแก้ปัญหาและในการตัดสินใจในการทำงานร่วมกัน

1.3 วิธีการนี้สร้างและลงมือทำด้วยตนเอง อีกทั้งยังเพิ่มพูนทักษะทางสังคมการเรียนรู้ด้วยวิธีสตอรีไลน์นั้นผู้เรียนจะช่วยกันทำงาน มีการพูดคุย ฝึกวางแผน พูดคุยรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในการทำงานนั้นผู้เรียนจะต้องช่วยกันวางแผน จัดหาข้อมูล สร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะรู้สึกเพลิดเพลินกับการสร้างสรรค์ผลงานและมีส่วนร่วมในทักษะต่างๆ เช่น

ทักษะทางภาษา ทักษะทางสังคมและทักษะการเรียนรู้

ประโยชน์จากการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์นั้น สรุปได้ว่า ผู้เรียนจะมีการพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกันเป็นทีมเนื่องจากผู้เรียนร่วมกันทำงาน มีการปฏิสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกันซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาทางสังคม

องค์ประกอบและลักษณะสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์

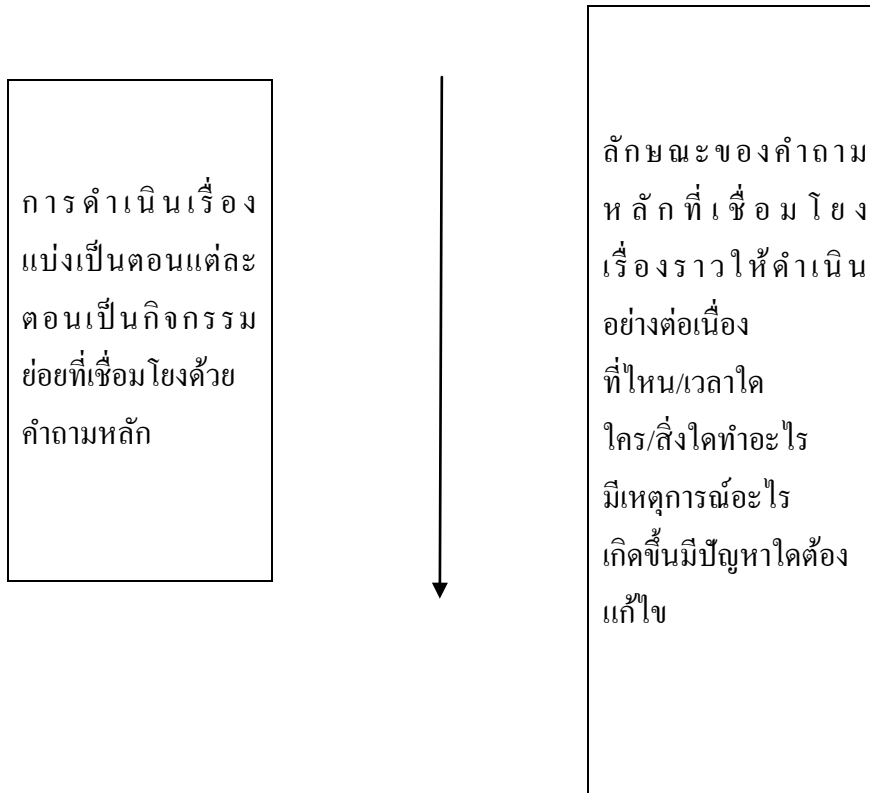
อรรถีย์ มูลคำและคณะ(2544,น.37-40) กล่าวว่า วิธีสอนแบบสตอรีไลน์มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ฉาก (Setting) เป็นการระบุเวลา สถานที่และสิ่งแวดล้อมต่างๆของเรื่องราวโดยที่การกำหนดฉากนั้นเปรียบเหมือนกับการสร้างบรรยากาศหรือการนำเข้าสู่เรื่องราวที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้

2. ตัวละคร (Characters) คือ ผู้ที่มีบทบาทหรือมีส่วนร่วมอยู่ในเรื่องราวในฉากนั้นๆอาจจะเป็นคน สัตว์ พืชหรือสิ่งไม่มีชีวิต เช่น ดิน น้ำ ดวงอาทิตย์ ตลอดจนถึงข้าวของและเครื่องใช้ต่างๆที่ผู้เรียนจะต้องสร้างให้ตัวละครเหล่านี้มีชีวิตที่โลดแล่นอยู่ในเรื่องราวที่เกิดขึ้นให้ได้

3. การดำเนินชีวิตของตัวละครหรือวิถีชีวิต (Ways of Life) เป็นองค์ประกอบที่กำหนดว่าตัวละครแต่ละตัวนั้นมีวิถีการดำเนินชีวิตอย่างไรซึ่งเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินเรื่องตัวละครแต่ละตัวจะมีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันตามจินตนาการของผู้เรียนที่จะกำหนดขึ้น

4. เหตุการณ์สำคัญหรือปัญหาที่เกิดขึ้น (Events) ได้แก่ เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นหรือปัญหาในความเป็นจริงที่ตัวละครต้องเผชิญหรือเป็นการสร้างสถานการณ์สมมติขึ้นมาแล้วให้ผู้เรียนฝึกแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสถานการณ์นั้นๆ ซึ่งการตัดสินใจของผู้เรียนนั้นจะสะท้อนให้เห็นถึงแนวคิด ค่านิยม เจตคติ ตลอดจนทักษะในการแก้ปัญหาต่างๆ โดยผ่านกระบวนการ การคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองและตัดสินใจเหตุการณ์สำคัญในเรื่องซึ่งอาจมีมากกว่า 1 เหตุการณ์และอาจเชื่อมโยงถึงกันได้โดยองค์ประกอบทั้ง 4 ส่วนจะถูกเชื่อมโยงด้วยการใช้คำถามหลักเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ดังแผนภาพที่ 2

เส้นทางเดินเรื่อง (Topic Line)

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบสำคัญของวิธีสตอรี่ไลน์

จากแผนภูมิดังกล่าว จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าคำถามหลักนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการผลักดันให้เรื่องราวดำเนินต่อไปข้างหน้า Bell & Fifield. (1998 : p.4 – 5) Letschert. (1999 : p. 6) และวลัย พานิช (2543 , น.31) ได้กล่าวถึงคำถามหลักว่า มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เปิดกว้างเพื่อให้มีคำตอบที่หลากหลาย
2. กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดสำคัญของหัวข้อหรือโครงเรื่องนั้น ๆ
3. กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะการคิดขั้นสูงไม่ว่าจะเป็นการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่าง

มีวิจารณญาณหรือการคิดแก้ปัญหา นอกจากนี้คำถามหลักยังควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรมเพื่อแสวงหาคำตอบนั้นๆด้วยตนเอง

4. กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นสนใจที่จะลงมือปฏิบัติแสวงหาความรู้ ตลอดจนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยผ่านกระบวนการกลุ่ม

5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งในด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ ได้แสดงทักษะหรือประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆที่เขามีอยู่

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า วิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์จะใช้เส้นทางเดินเรื่องเป็นกรอบสำหรับการดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยเชื่อมองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบคือ ฉาก ตัวละคร วิถีชีวิตและเหตุการณ์ให้ต่อเนื่องกันซึ่งในแต่ละองค์ประกอบจะประกอบด้วยประเด็นหลักบางประเด็นที่ยกขึ้นมาพิจารณาเป็นพิเศษ โดยการตั้งคำถามหลักแล้วให้ผู้เรียนค้นคว้าหาคำตอบ คำถามเหล่านี้จะโยงไปยังคำตอบที่สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาต่างๆที่ประสงค์จะบูรณาการเข้าด้วยกัน ดังตัวอย่าง เรื่องการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์ ภายใต้อำนาจ “การลักพาตัวไปในอวกาศ”

เส้นทางเดินเรื่อง

องค์ที่1 ฉาก	องค์ที่2 ตัวละคร	องค์ที่3 วิถีชีวิต	องค์ที่4 เหตุการณ์
ประเด็นหลัก ดาวดวงอื่น	ประเด็นหลัก มนุษย์อวกาศ	ประเด็นหลัก ชีวิต ประจำวันของ มนุษย์ต่างดาว	ประเด็นหลัก มนุษย์อวกาศ ลักพาตัวผู้เรียน ไป 4คน
คำถามหลัก การเดินทาง ในอวกาศ ดวงดาว ระบบสุริยะ ภูมิศาสตร์ แผนที่ บทความ วิทยาศาสตร์	คำถามหลัก การเล่าเรื่อง วิทยาศาสตร์ กายวิภาค มนุษย์ ภาษาศาสตร์	คำถามหลัก เรื่องเวลา การออกแบบ ยานอวกาศ ศิลปศาสตร์ ชีวิต ภาพยนตร์	คำถามหลัก คณิตศาสตร์ การเดินทาง ในอวกาศ มนุษยศาสตร์ วัฒนธรรม ที่แตกต่าง

ที่มา : (Bell & Fifield. 1998 : p.5)

ภาพที่ 3 เส้นทางเดินเรื่อง เรื่อง การลักพาตัวในอวกาศ (Space Abduction)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ทวิญญา เนกมานุรักษ์ (2543, น.บ.ทศด้อย) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยวิธีสตอรีไลน์สำหรับนักเรียนในช่วงชั้นที่3” เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 0016 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยวิธีสตอรีไลน์และกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติและศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้วิธีสตอรีไลน์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยวิธีสตอรีไลน์มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยวิธีสตอรีไลน์อยู่ที่ระดับมาก จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความสามารถและกล้าที่จะค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น ทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้และสนุกกับการหาความรู้ด้วยตนเองมาก

อารีย์ ปริดีกุล (2547, น.บ.ทศด้อย) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรีไลน์สำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ : กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏ พิบูลสงคราม” เพื่อศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรีไลน์สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามและเปรียบเทียบความสามารถของนักศึกษาในสถาบันราชภัฏระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยวิธีสตอรีไลน์และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติใน 2 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านบรรยากาศการเรียนและสภาพแวดล้อมจะพบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีสตอรีไลน์มีความคิดว่าลักษณะท่าทางและอัยาศัยของผู้สอน การเรียนการสอนโดยวิธีสตอรีไลน์มีความเป็นกันเองมากที่สุดซึ่งมีผลทำให้นักศึกษากล้าแสดงออกมากขึ้น

ชมพูนุท อ้นจันทร์ (2550, น.บ.ทศด้อย) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การใช้วิธีสตอรีไลน์เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนระดับกำลังพัฒนา” ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการสอนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์มีระดับสูงขึ้นซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และหลังการสอนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์พบว่านักเรียนมีความเชื่อมั่นหลังการทดลองสูงขึ้น

รศธร พันธุ์เพชร (2550, น.บ.ทศค้อย) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ในการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครูของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3” ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ในการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ในการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

อำไพ จันทรทิพย์ (2551, น.บ.ทศค้อย) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้ Storyline Method กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โรงเรียนบ้านเวียงพาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3” ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าหลังจากการใช้ Storyline Method คะแนนโดยเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 35.34 ก่อนการทดลองเท่ากับ 30.66 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนนและนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

สกลวรรณ ภู่อจกร (2552, น.บ.ทศค้อย) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอนุบาลภู่อจกร” ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้นในด้านความรู้และความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาและมีพฤติกรรมด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับดี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ทุกคน ($\mu = 70.25$) และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศเป็นงานวิจัยที่พบในระดับประถมศึกษาและเกี่ยวข้องกับ การเรียน วิทยาศาสตร์และคอมพิวเตอร์ซึ่งมีงานวิจัยเกี่ยวกับสตอรีไลน์ ดังนี้

Butzow (1991 : p.48-49) ได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนการสอน ด้วยวิธีสตอรีไลน์และการสอนด้วยวิธีการใช้ตำราเรียนแบบเดิมที่มีอัตร โนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสตอรีไลน์และวิธีการใช้ ตำราเรียนแบบเดิมที่มีอัตร โนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

Birthe , Annette (2004 : p.27-29) ได้ทำการวิจัยการสอนการเขียนด้วยคอมพิวเตอร์ และการใช้วิธีสตอรีไลน์ โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ประเทศเดนมาร์ก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความร่วมมือในการทำงานและมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมากขึ้น

Jensen A. (n.d.) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ให้กับนักเรียนที่ใช้ภาษา Danish เป็นภาษาที่สอง ณ the county of Soenderborg กลุ่มที่ทำการศึกษา คือ นักเรียน 21 คน เป็นนักเรียนต่างชาติ 6 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 5 คน นักเรียนหญิง 1 คน ซึ่งใช้ภาษา Arabic เป็นภาษาแม่ ทำให้นักเรียนทั้ง 6 คน มีปัญหาในเรื่องการออกเสียง ผู้วิจัยจึงจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ในหัวข้อ A Trip โดยนักเรียนทั้งหมดมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการเดินทางไป Greenland และเนื้อหาที่ต้องการศึกษา คือ การเดินทาง ราคาค่ายานพาหนะ จำนวนประชากรที่เมือง Greenland เป็นต้น ซึ่งจากการทำวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่า นอกจากการที่ผู้เรียนออกเสียงภาษา Danish ดีขึ้นแล้ว นักเรียนในห้องทั้งหมดเกิดการเรียนรู้เข้าใจถึงความแตกต่างของแต่ละวัฒนธรรม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสตอรีไลน์ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในด้านทักษะต่างๆดีมากขึ้นและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้น ซึ่งการเรียนรู้โดยใช้วิธีสตอรีไลน์นั้นมีขั้นตอนการเรียนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างอิสระโดยการให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงซึ่งผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งี่ศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1- 2/2 โรงเรียนช่างตากุ้งี่ศึกษา ปีการศึกษา 2557 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้อง รวม 81 คน ซึ่งเป็นนักเรียนคละความสามารถกั้นทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนช่างตากุ้งี่ศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 42 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ จำนวน 5 แผน
2. แบบทดสอบทักษะการพูด จำนวน 20 ข้อ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้
มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 ศึกษาหลักสูตรของโรงเรียนชาวคาทอลิกศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อนำมากำหนดตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้พื้นฐานและสร้างเป็นหน่วยการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ

1.3 วิเคราะห์บทเรียนและคัดเลือกเนื้อหาที่ใช้สอน โดยคัดเลือกจากหนังสือและแบบเรียนภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเป็นแนวในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ซึ่งได้ กำหนดหัวเรื่อง 5 เรื่อง ได้แก่ 1. Me and my friends , 2. Directions, 3.City, 4.Occupations in our city และ 5. My city “Bangkok”

1.4 ศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วีดิทัศน์

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วีดิทัศน์ จำนวน 5 แผน รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง ซึ่งในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ดำเนินกิจกรรม 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นสอนและขั้นสรุป โดยมีขั้นตอนดังนี้ การจัดการเรียนรู้แบบวีดิทัศน์เป็นวิธีการสอนที่เชื่อมโยงหรือผูกเรื่องให้ต่อเนื่องกันเพื่อสร้างการเรียนรู้ที่มีความหมายเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้เนื้อหาทักษะความคิดทักษะทางสังคม โดยการผูกเรื่องเป็นตอนๆ(Episode) เรื่องแต่ละตอนประกอบด้วยกิจกรรมย่อยจะต่อเนื่องและมีลำดับเหตุการณ์ (Sequence) โดยการตั้งคำถามหลัก(Key Question) เป็นตัวเชื่อมการดำเนินเรื่องและมีกิจกรรม (Activity)

ขั้นนำผู้สอนใช้คำถามนำในการเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

ขั้นสอน ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์และรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ข้อมูลประกอบที่ใช้เป็นเนื้อหาเสริมเพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมและให้นักเรียนฝึกใช้เพื่อให้เกิดทักษะด้านการพูดที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่ตอบคำถามนำซึ่งสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เล่ามาได้

ขั้นสรุป ผู้สอนจัดกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติเพื่อสรุปความรู้ที่ได้เรียนมาในบทเรียนนั้น กระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยวีดิทัศน์นั้นผู้สอนเลือกใช้กิจกรรมดังนี้ คือ เกม การแสดงบทบาทสมมติ การระดมสมอง การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การจัดบอร์ดการทำโปสเตอร์ การทำหนังสือเล่มเล็ก แฟ้มสะสมผลงาน เป็นต้น

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบแก้ไขและให้คำแนะนำจากนั้นนำมาแก้ไขตามคำแนะนำ

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของแผนการจัดการเรียนรู้

ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ ตลอดจนการวัดและประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมทำการตรวจสอบอีกครั้ง และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็น +1, 0 หรือ -1 ดังนี้ (พิสนุ พงศ์ศรี, 2551, น. 195)

+1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้จริง

0 ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้จริง

-1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้จริง

ซึ่งแต่ละข้อค่าดัชนี IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงถือว่าเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในงานวิจัย โดยผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ซึ่งเหมาะสมที่จะใช้ในการวิจัย

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบไปปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 39 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่องความเหมาะสมกับเวลาและวิธีจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.9 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเพิ่ม-ลดกิจกรรมบางขั้นตอนเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหามากยิ่งขึ้น แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

2. การสร้างแบบทดสอบความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ จำนวน 20 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 เรื่อง

2.2 สร้างแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ จุดประสงค์ เมื่อฟังคำสั่งจากครูแล้วสามารถปฏิบัติตามได้ถูกต้อง และสามารถตอบคำถามจากแบบทดสอบและตอบปากเปล่าจากสถานการณ์ที่กำหนดได้ แบบทดสอบ จำนวน 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบความสามารถทักษะการพูด แบบทดสอบเป็นคำถามที่นักเรียนต้องตอบคำถาม โดยนักเรียนฟังประโยคคำถามจากครู แล้วตอบคำถาม จำนวน 20 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน (ปรับปรุงจากเกณฑ์การวัดผลประเมินโรงเรียนเซนต์คาทาลินัสศึกษา)

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จำนวน 20 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน (ปรับปรุงจากเกณฑ์การวัดผลประเมินโรงเรียน

ช่างดาครูส์ศึกษา)

2.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และให้คำแนะนำในเรื่องของความถูกต้อง เหมาะสม หลักเกณฑ์ ตลอดจนการใช้ภาษาและนำมาปรับปรุงแก้ไขในด้านรูปแบบของการทดสอบ จำนวนข้อสอบและเลือกการเรียนการสอน

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและพิจารณาข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่ระบุไว้หรือไม่ โดยกำหนดคะแนนการพิจารณาไว้ดังนี้

+1 แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

ซึ่งแต่ละข้อได้ค่าดัชนี IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 จึงถือว่าเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิจัยได้ โดยผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ซึ่งเหมาะสมที่จะใช้ในการวิจัย

2.5 นำแบบทดสอบความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 39 คน เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ

2.6 นำแบบทดสอบและแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 42 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนช่างดาครูส์ศึกษาเพื่อขออนุญาตในการดำเนินการวิจัย

2. ให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 20 ข้อ ให้นักเรียนทำการทดสอบก่อนเรียน ตรวจสอบผลแล้วบันทึกคะแนนไว้

3. ดำเนินการสอนนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน รวม 16 ชั่วโมงหลังทำการเรียนการสอนจนครบ 5 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนกลุ่ม

ตัวอย่างทำแบบทดสอบความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน(Post test) ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับที่ก่อนได้รับการสอนโดยวิธีสตอรี่ไลน์ จากนั้นตรวจผลแล้วบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยวิธีสตอรี่ไลน์ มีขอบข่ายของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ขอบข่ายของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสตอรี่ไลน์

Period	Contents	Objectives	Structures	Types of activities
1-3	Lesson 1 Me and my friends Language Functions : Greeting Describing people, Directions, Occupations in our province.	Terminal Objective : Students should be able to describe people. Enabling Objectives : Students should be able to 1. Use verb to have, Wh-questions and adjectives. 2. Ask and answer about physical appearance.	Structure : -Wh- questions for asking physical appearance and personality Vocabulary : -Physical appearance (long curly blond hair, black eyes, big nose, thin mouth...) -Personality (clever, attractive, friendly, shy...)	1. brainstorming 2. game 3. group activity 4. oral presentation 5. decorating board

ตารางที่ 1 (ต่อ)

Period	Contents	Objectives	Structures	Types of activities
4-6	Lesson 2 Directions Language Function : Preposition of places,	Enabling Objectives : Students should be able to 1. Tell the location of places.	Vocabulary : Places such as Grand Palace, Museum, Temple, Hospital, etc.	1. brainstorming 2. group activity 3. oral presentation 4. groups' portfolio
7-9	Lesson 3 City Language Function: Santa Cruz Community in Bangkok.	Enabling Objectives : Students should be able to 1. Tell the detail about Santa Cruz Community in Bangkok.	Structure : -Wh- questions for asking for places.	1. brainstorming 2. game 3. group activity 4. oral presentation 5. decorating board

ตารางที่ 1 (ต่อ)

Period	Contents	Objectives	Structures	Types of activities
10-12	<p>Lesson 4</p> <p>Occupations in our city.</p> <p>Language</p> <p>Function :</p> <p>Giving advice about occupations.</p>	<p>Enabling Objectives :</p> <p>Students should be able to</p> <p>1.Find out the main idea of occupations passage.</p> <p>2.Ask and answer about occupations.</p>	<p>Structure :</p> <p>-Wh-questions for asking and giving about occupations.</p>	<p>1.brainstorming</p> <p>2.group activity</p> <p>3.oral presentation</p> <p>4.groups'portfolio</p>
13-16	<p>Lesson 5</p> <p>My city “Bangkok”</p> <p>Language</p> <p>Function :</p> <p>Giving advice about how to protect the environment in Bangkok.</p>	<p>Enabling Objectives :</p> <p>Students should be able to</p> <p>1.Find out the main idea of health problems'passage.</p> <p>3.Ask and answer about the environment in Bangkok.</p>	<p>Structure :</p> <p>-Wh-questions for asking and giving the details about Bangkok.</p>	<p>1.brainstorming</p> <p>2.group activity</p> <p>3.oral presentation</p> <p>4.groups'portfolio</p>

ตารางที่ 2 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

รายการ	ระดับคะแนน
ความคล่องแคล่ว	1 พูดไม่คล่องแคล่ว ไม่ต่อเนื่อง ติดขัด 2 พูดคล่องแคล่ว ต่อเนื่อง ไม่ติดขัดระดับปานกลาง 3 พูดคล่องแคล่ว ต่อเนื่อง ไม่ติดขัด ชัดเจน มั่นใจในการพูด
คำศัพท์	1 คำศัพท์ สำนวนไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ไม่เหมาะสม 2 คำศัพท์ สำนวนถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสมปานกลาง 3 คำศัพท์ สำนวนถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม
ไวยากรณ์	1. โครงสร้างประโยคไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนด 2. โครงสร้างประโยคถูกต้อง สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดบ้าง 3. โครงสร้างประโยคถูกต้อง สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนด
การออกเสียง	1 ออกเสียงไม่ถูกต้อง ชัดเจน 2 ออกเสียงค่อนข้างถูกต้อง ชัดเจน 3 ออกเสียงถูกต้อง ชัดเจน
ท่าทาง	1 แสดงท่าทางไม่เข้าใจ 2 ใช้ท่าทางโต้ตอบแสดงความเข้าใจบ้าง 3 แสดงท่าทางโต้ตอบแสดงความเข้าใจ

เกณฑ์การประเมินปรับจากกรมวิชาการ (2551)

12-15	ดีมาก
9-11	ดี
6-8	พอใช้
1-5	ปรับปรุง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และความสอดคล้องของแผนการสอนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence : IOC) มีสูตรการคำนวณดังนี้ หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้สูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติพื้นฐานใช้ค่าร้อยละ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน ของนักเรียนโดยใช้ t-test (Dependent Samples) โดยใช้สูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 129)

$$t = \frac{\sum d}{\sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n - 1}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าที (t-Distribution)
D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรีไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากูร์ศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 42 คน โดยใช้เวลาทดลอง จำนวน 16 ชั่วโมง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับการวิจัย มีดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยาย ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรีไลน์รวมทุกหัวข้อ

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12-15	ดีมาก	59	27.38
9-11	ดี	144	69.64
6-8	พอใช้	7	2.98
1-5	ปรับปรุง	-	-

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรีไลน์โดยรวมทุกหัวข้อ นักเรียนผ่านระดับดี ร้อยละ 69.64 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60 รองลงมาคือระดับดีมาก ร้อยละ 27.38 และระดับต่ำที่สุด คือ ระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 2.98

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรีไลน์หัวข้อ Me and my friends

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12-15	ดีมาก	10	23.81
9-11	ดี	29	69.05
6-8	พอใช้	3	7.14
1-5	ปรับปรุง	-	-

จากตารางที่ 4 พบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสตอรีไลน์หัวข้อ Me and my friends นักเรียนผ่านระดับดี ร้อยละ 69.05 เป็นระดับมากที่สุด รองลงมาคือระดับดีมาก ร้อยละ 23.81 และระดับต่ำที่สุด คือ ระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 7.14

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรีไลน์หัวข้อ Directions

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12-15	ดีมาก	13	30.95
9-11	ดี	27	64.29
6-8	พอใช้	2	4.76
1-5	ปรับปรุง	-	-

จากตารางที่ 5 พบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสตอรีไลน์หัวข้อ Directions นักเรียนผ่านระดับดี ร้อยละ 64.29 เป็นระดับมากที่สุด รองลงมาคือระดับดีมาก ร้อยละ 30.95 และระดับต่ำที่สุด คือ ระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 4.76

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์หัวข้อ City

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12-15	ดีมาก	10	23.81
9-11	ดี	32	76.19
6-8	พอใช้	-	-
1-5	ปรับปรุง	-	-

จากตารางที่ 6 พบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์หัวข้อOur Community นักเรียนผ่านระดับดี ร้อยละ76.19 เป็นระดับมากที่สุด รองลงมาคือระดับดีมาก ร้อยละ23.81

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์หัวข้อ Occupations in our city

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12-15	ดีมาก	13	30.95
9-11	ดี	29	69.05
6-8	พอใช้	-	-
1-5	ปรับปรุง	-	-

จากตารางที่ 7 พบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์หัวข้อ Occupations in our city นักเรียนผ่านระดับดี ร้อยละ69.05 เป็นระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ระดับดีมาก ร้อยละ 30.95

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรีไลน์หัวข้อ My city “Bangkok”

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12-15	ดีมาก	13	30.95
9-11	ดี	27	64.29
6-8	พอใช้	2	4.76
1-5	ปรับปรุง	-	-

จากตารางที่ 8 พบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรีไลน์หัวข้อ My city “Bangkok” นักเรียนผ่านระดับดี คือ ร้อยละ 64.29 เป็นระดับมากที่สุด รองลงมาคือระดับดีมาก ร้อยละ 30.95 และระดับต่ำที่สุด คือ ระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 4.76

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วีดิทัศน์ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งึกศึกษา กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัย สรุปผล อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วีดิทัศน์ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งึกศึกษา กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งึกศึกษา หลังเรียนโดยใช้วีดิทัศน์ออนไลน์อยู่ในระดับดี ร้อยละ 60

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1- 2/2 โรงเรียนช่างตากุ้งึกศึกษา ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้อง รวม 81 คน ซึ่งเป็นนักเรียนคละกันทั้งเก่ง ปานกลางและอ่อน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนช่างตากุ้งึกศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 42 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ใช้วิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

1. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โดยใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติการสอน 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ รวมทั้งสิ้น 16 คาบ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วีดิทัศน์ออนไลน์ จำนวน 5 แผน ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา

โรงเรียนช่างตากุ้งี่ศึกษา คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ศึกษาเอกสารงานวิจัยและ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน ศึกษาความยาก ง่ายของคำศัพท์ในระดับช่วงชั้นที่ 3 และ โครงสร้างทางไวยากรณ์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกณฑ์การประเมิน ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนทำการทดลองสอน โดยทำการทดสอบเป็นรายบุคคล

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 42 คน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเอง ใช้ระยะเวลาในการสอน 16 สัปดาห์ๆ ละ 1 คาบๆละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 16 คาบ

3. ทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังทำการทดลองสอน โดยทำการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งี่ศึกษา พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองของนักเรียนจำนวน 42 คนโดยรวม ทุกหัวข้อ มีการพัฒนาขึ้นหลังได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ ข้อนักเรียนผ่าน ระดับดี ร้อยละ 69.64 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60

อภิปรายผล

จากผลของการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งี่ศึกษา พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนหลังจากการทดลองของนักเรียนจำนวน 42 คน มีการพัฒนาขึ้นหลังได้รับการสอน

อยู่ในระดับร้อยละ 60 ขึ้นไปทุกคนโดยมีค่าเฉลี่ยที่ระดับ 69.64 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งตรงกับงานวิจัยของทวิญญา เนกมานุรักษ์ (2543) อารีย์ ปรีดีกุล (2547) ชมพูนุท อันจันทร์ (2550) รสธร พันธุ์เพชร (2550) อำไพ จันทรทิพย์ (2551) สกถวรรณ ภูงจร (2552) สรุปได้ว่า ประเด็นที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการคือ

1. การเรียนโดยวิธีสตอรีไลน์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Cooperative Learning) ระยะเริ่มแรกความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่ค่อยดีนัก ผู้เรียนยังไม่ค่อยกล้าพูดและเมื่อพูดแล้วแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนยังไม่สามารถใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากผู้เรียนยังรู้สึกอายที่จะพูดกับครู อีกทั้งผู้เรียนยังขาดการฝึกฝนการใช้ภาษาที่ถูกต้องหลังจากได้เรียนไปในระยะหนึ่งแล้ว ผู้สอนพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางการพูดดีขึ้นเรื่อยๆ ผู้เรียนพูดได้คล่องขึ้นและกล้าที่จะพูดในการทำกิจกรรมทั้งในชั้นเรียนและหน้าชั้นเรียนมากยิ่งขึ้นเนื่องจากกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์นั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาและฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ครูผู้สอนเตรียมความพร้อมทางด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ให้ผู้เรียนก่อน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาทางด้าน การพูดในแต่ละกิจกรรม นอกจากนี้ในกิจกรรมที่ครูผู้สอนเลือกใช้ในการเรียนรู้ก็มีหลากหลาย รูปแบบ เช่น การระดมสมอง เกม การแสดงบทบาทสมมติ การจัดบอร์ด การนำเสนอผลงานกลุ่ม แฟ้มสะสมผลงานกลุ่ม ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรมทางการพูดและการทำงานร่วมกัน เป็นคู่ กลุ่มย่อย และเรียนร่วมกันทั้งชั้น ผู้เรียนจึงสามารถฝึกฝนทักษะทาง การพูดร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้น ผู้เรียนจะไม่รู้สึกอายที่จะพูดกับเพื่อนด้วยกัน เมื่อเกิดข้อผิดพลาดทางภาษา เพื่อนก็จะช่วยกันอธิบายและช่วยกันแก้ไขข้อผิดพลาดร่วมกัน ประกอบกับการที่ผู้เรียน มีเวลาในการฝึกฝนการพูด จึงทำให้เมื่อผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนหรือในห้องเรียน ผู้เรียนจึงมีความสามารถในการพูดดีขึ้น กล้าที่จะใช้ภาษากับเพื่อนๆ และกับครูผู้สอนมากขึ้น สมพิศ แสงศิริรักษ์ (2542, น.24) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนในกลุ่ม โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จัดเป็นโครงสร้างทางสังคม ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองพอๆกับรับผิดชอบการเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม ภายในกลุ่มจะมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ช่วยเหลือกันในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย นอกจากนี้นักเรียนจะมีทักษะทางสังคมเพื่อสามารถทำงานร่วมกันอย่างมีความหมาย คือ ความเป็นผู้นำ กล้าตัดสินใจ สามารถสร้างควมไว้วางใจ รู้จักติดต่อสื่อสารและสามารถแก้ไขปัญหาขัดแย้งใน การทำงานร่วมกัน เข้าใจบทบาทของสมาชิก ช่วยให้สามารถทำงานร่วมกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สยาม ปิยะนราธร (2539, น.15) ที่กล่าวไว้ว่า การทำงานร่วมกันมีอิทธิพลต่อการสื่อสาร สมาชิกในกลุ่มมีการเสนอแนวคิด การแลกเปลี่ยนความรู้ การถ่ายทอดความคิดเห็นและความรู้สึกเพื่อให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่

เป้าหมาย

2. การเรียนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Centeredness) การสอนโดยวิธีสตอรีไลน์นั้น ผู้สอนเป็นผู้วางเนื้อหา จัดเตรียมกิจกรรมและสื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้กับผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมที่ผู้สอนจัดเตรียมนั้น เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียน ได้ลงมือคิดและปฏิบัติ กิจกรรมเป็นกิจกรรมที่เสริมแรงหรือสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนมีบทบาทมากกว่าเป็นผู้รับอย่างเดียว (วลัย พานิช, 2545, น.32) ในกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์นั้น ผู้สอนลดบทบาทมาเป็นผู้กำกับ คอยให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่างๆที่ผู้เรียนสนใจ และให้กำลังใจผู้เรียน ในระหว่างเรียนผู้สอนจะคอยเดินรอบห้อง เมื่อผู้เรียนมีปัญหา ผู้สอนจะช่วยอธิบายและให้คำแนะนำ ในการเรียนนั้นผู้เรียนจะมีบทบาทสำคัญที่สุดในการเรียนรู้ โดยผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมต่างๆเอง จากคำถามหลักที่ผู้สอนตั้งขึ้นเพื่อใช้ในการทำกิจกรรม หลังจากที่ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนจากคำถามหลักแล้ว ผู้เรียนจะร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น เมื่อผู้เรียนทำกิจกรรมบทบาทสมมตินั้น ผู้เรียนช่วยกันอ่านสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้เรียนแบ่งบทบาทที่ได้รับ จากนั้นจึงระดมความคิดในกลุ่มร่วมกันแต่งบทสนทนาร่วมกัน จากความรู้ที่ผู้เรียนได้จากการค้นคว้ามาจากแหล่งต่างๆร่วมกับความรู้ที่ได้จากในห้องเรียน หลังจากนั้นผู้เรียนฝึกซ้อมการแสดงร่วมกัน ช่วยกันแก้ไขเมื่อเพื่อนในกลุ่มเกิดข้อผิดพลาดทั้งในการพูดและการแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับวลัย พานิช (2547, น.11) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น ผู้เรียนต้องมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในวิธีสตอรีไลน์นั้นเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนต่างมีประสบการณ์และทักษะเดิมของตนเอง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความรู้และประสบการณ์ใหม่ของผู้เรียนและผู้เรียนเป็นผู้แสวงหา ติดตามการเรียนรู้ด้วยตนเอง ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของ หทัย น้อยสมบัติ, คงศักดิ์ ชาติทอง, อรทัย มูลคำ (2545 , น.24-25) ที่พบว่าการสอนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์นั้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออก และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองอย่างอิสระทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีทักษะในการตัดสินใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความกระตือรือร้นในการเรียน ตลอดจนมีความสุขสนุกสนานในการเรียนมากยิ่งขึ้น

3. การเรียนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์เป็นการเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เมื่อผู้เรียนถูกกระตุ้นด้วยคำถามหลักแล้ว ผู้เรียนจะต้องผลิตผลงานด้วยตนเองจากความรู้เดิมที่มีอยู่กับความรู้ใหม่จากการทำงานกิจกรรมในการเรียนการสอน มาเป็นแนวทางในการหาคำตอบและสร้างสรรค์ผลงาน การเรียนรู้อย่างนี้ทำให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ มีความกล้าที่จะตัดสินใจ เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย สร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยที่ผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง (พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์ , 2541 , น.17)

4. บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปอย่างผ่อนคลาย ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนโดยปราศจากการวิตกกังวล ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างสนุกสนานและเป็นกันเองกับเพื่อนๆ ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนกล้าคิดกล้าแสดงออก มั่นใจในการใช้ภาษา เนื่องจากการเรียนการสอนโดยวิธีสตอรี่ไลน์นั้นผู้สอนจะคอยกระตุ้นและให้กำลังใจผู้เรียน ไม่แก้ไขข้อผิดพลาดในทันที ใช้วิธีให้ช่วยกันแก้ไขโดยเพื่อนด้วยกันก่อน หลังจากนั้นเมื่อเกิดการผิดพลาดทางภาษาอีกผู้สอนจึงชี้แนะ โดยเน้นว่าการผิดพลาดเป็นเรื่องที่สามารถแก้ไขได้ ในการนำเสนอผลงานของนักเรียนในแต่ละครั้งนั้น ผู้สอนจะเดินดูผลงานของนักเรียนแต่ละกลุ่มก่อน ผู้สอนแสดงความชื่นชมในผลงานของแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจและภาคภูมิใจในผลงานของตนซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการนำเสนอผลงานของตน นอกจากนี้ผู้สอนยังจะคอยให้กำลังใจผู้เรียนในการแสดงออกโดยการกล่าวชมเชยผู้เรียนในการพูดนำเสนอผลงานในแต่ละครั้ง รวมทั้งผู้สอนคอยชี้แนะแนวทางในการทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการแสดงออกโดยปราศจากความกังวล เมื่อผู้เรียนต้องใช้ภาษาในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนและหน้าห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอารีย์ ปรีดีกุล (2543 , บทคัดย่อ) ที่พบว่าจากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านบรรยากาศการเรียนและสภาพแวดล้อมจะพบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์มีความคิดว่า ลักษณะท่าทางและอวัชชาลีของผู้สอนการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์มีความเป็นกันเองมากที่สุด ซึ่งมีผลทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาดีขึ้น

5. การสอนโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น เนื่องจากบรรยากาศการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์นั้น ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง เพราะเป็นการเรียนในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย อีกทั้งเนื้อหาที่จัดเตรียมนั้นเหมาะสมและอยู่ในความสนใจของผู้เรียน สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจึงสามารถเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนไม่บังคับผู้เรียนจนเกินไป เพื่อให้ผู้เรียนไม่รู้สึกอึดอัดและสนใจที่จะทำกิจกรรมร่วมกัน ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาอย่างเต็มที่ โดยไม่มีการเปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนที่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่า วิธีการเรียนรู้โดยวิธีสตอรี่ไลน์เหมาะสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเนื่องจากเป็นการดำเนินกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพทางการพูดของตนเอง เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง มีอิสระในการปฏิบัติงานการเรียนรู้ที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง อีกทั้งผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองที่สูงขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาวตาครุศึกษา ผู้วิจัยได้ค้นพบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 ครูผู้สอนควรจัดปฐมนิเทศให้ผู้เรียนเข้าใจแนวคิดและขั้นตอนการเรียนให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนทั้งในด้านการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

1.2 หัวข้อและเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนที่ ควรเป็นหัวข้อที่น่าสนใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด

1.3 การสอนทักษะพูดในระดับชั้นที่ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้นนั้น ผู้สอนควรสอนโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์ก่อน หลังจากนั้นจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้อย่างเต็มที่ก่อนที่จะนำมาใช้จริงในกิจกรรมที่ต้องแสดงออกในห้อง

1.4 การสอนโดยใช้วีดิทัศน์ออนไลน์นั้นเป็นการสอนที่มีลำดับต่อเนื่องเหมือนการเล่านิทาน ดังนั้นผู้สอนควรคำนึงถึงระยะเวลาในการสอนที่ไม่เว้นว่างกันเกินไป ผู้สอนควรดำเนินการสอนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2-3 คาบเป็นอย่างต่ำ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและเกิดประสิทธิภาพในการเรียนมากที่สุด

1.5 ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในการเรียนที่เป็นกันเองและสนุกสนาน เพื่อให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเครียด และมีความมั่นใจในการแสดงออกมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วีดิทัศน์ออนไลน์

2.2 ควรเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วีดิทัศน์ออนไลน์กับวิธีการเรียนแบบปกติ

2.3 ควรมีการศึกษาในตัวแปรอื่น เช่น การอ่าน การเขียน แรงจูงใจ ความคิดสร้างสรรค์และทักษะทางสังคม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กาญจนา จันทะดวง. (2542). **พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ.** สกลนคร: โครงการผลิตเอกสาร
ตำราสถาบันราชภัฏสกลนคร.
- กิตติยา อุดรธา. (2548). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสตอรีไลน์ที่มีต่อทักษะการใช้ภาษาไทย
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย,
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- กิ่งแก้ว อารีรักษ์. (2546). **การวัดและประเมินผลทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
จันทร์ชูลี มาพุทธ.(2546). **การเรียนรู้แบบบูรณาการด้วย Storyline Approach.** วารสาร
ศึกษาศาสตร์ปีที่ 14 ฉบับที่ 2: 1-10: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จिरากูล พิพัฒน์ตันติศักดิ์.(2548). **การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดบุรีรัมย์.** ค้นเมื่อวันที่
22 กุมภาพันธ์ 2551 . จาก
http://www.thapra.lib.su.ac.th/objects/thesis/fulltext/snamcn/Jirakool_Pipattanatantisak.
- ชนาธิป พรกุล. (2545). **แคล์ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.** กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาติรี สำราญ. (2542). **เส้นทางStory line ผู้การเรียนรู้.** กรุงเทพฯ: มูลนิธิสตรี- สฤณีดวงศ์.
- ทวิญญา เนคมานุรักษ์. (2547). **การศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
โดยสตอรีไลน์ สำหรับนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทิสนา เขมมณี. (2548). **รูปแบบการเรียนการสอน:ทางเลือกที่หลากหลาย.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธาริณี วิทยาอนิวรรณ. (2542). **ผลการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนวิชาวิทยาศาสตร์และความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิทยาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- น้ำทิพย์ สำรายรัตน์. (2548). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฝ่ายวัดและประเมินผล. (2555). สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประจำปีการศึกษา 2556
โรงเรียนช่างตากุ้งี่ศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงเรียนช่างตากุ้งี่ศึกษา
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ. (2545). ผลการเรียนรู้ด้วยสตอรีไลน์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมและความพอใจต่อการเรียนการสอนของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วลัย พานิช. (2547). การสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์ (storyline) เรื่อง สถานีวิทยุท้องถิ่น.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. แปลจาก Steve Bell. **Storyline:
Local Radio Station** (nd.).
- ศรีวิไล แสนแก้ว. (2544). การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนแบบ Storyline. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการประถมศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สกลวรรณ ภูจจร. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ สำหรับนักเรียนที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอนุบาลภูจจร.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2554). การใช้ภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยในอาเซียน. ค้นเมื่อวันที่
21 กุมภาพันธ์ 2557. จาก [http:// touch. Facebook.com / 19663483728574](http://touch.facebook.com/19663483728574).
- สายสุนีย์ เดิมสินสุข. (2549). **The use of strategic transfer in the teaching of writing English.**
วารสารงานวิจัย มข. (ฉบับบัณฑิตศึกษา) (6)2, 162-174.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2548). 20 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ: ดวงกมลสมัย.
- สุรินทร์ วงคะฮาด. (2543). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดย STORYLINE METHOD เพื่อ
อนุรักษ์พลังงานสิ่งแวดล้อมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนึ่งใน
จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เสาวณีย์ อุ่นประเสริฐสุข (2546). การคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอน
แบบเดินเรื่อง. ค้นเมื่อวันที่

- 25 ธันวาคม 2550. จาก <http://www.dclib.swu.ac.th./dcms/files//00337/saow0/02/de>.
หทัย น้อยสมบัติ. (ม.ป.ป.). การศึกษาผลการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนแบบ Storyline Method. ค้นเมื่อวันที่
5 มกราคม 2551. จาก <http://web.labschools.net/abc/acti/hatai/pdf>.
- อรรถพล อนันตวรสกุล. (2547). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย **Storyline**. กรุงเทพฯ:
ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีย์ ปรีดีกุล. (ม.ป.ป.). การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้
STORYLINE MRTHOD ในการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ตอนปลาย. พิษณุโลก. สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- อรัญ มุลคำ. (2544). **Child entred: Storyline Method: การบูรณาการหลักสูตรและการเรียน**
การสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เล่ม 1-2. กรุงเทพฯ: ดวงกมลสมัย.
- อรวรรณ เชาว์บัว (2549). การพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านมาบบัว โดยใช้กิจกรรมภาษาในลักษณะบูรณาการ.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Anderson, Pual S. (1972). **Language skills in elementary education.**(second edition) New
York : The Mcmillian company
- Astrid , Jensen (n.d.). **Teaching Plans from the Previous Knowledge of the Bilingual Child.**
and the Need for Good Education for All Children.
- Bell, S.and K. Fifield. (1996). **An Introduction to the Storyline Method.** Glasgow, Scotland:
Jordanhill college.
- Bell, S . (1999). **A Storyline Topic: The Children's Zoo.**
- Chantip, A. (2008). **The Effect of Child Center by Using Storyline Method on English**
Teaching Pratomsuksa 6 Students in Ban Wiangpan School under Chiangrai
Educational Service Area Office 3. Master of Education Thesis. Chiangrai Rajabhat
University.
- Dechakup, P. and Yindeesuk, P. (2002). **Learner-Centred Teaching:Concepts, Methods, and**
Techniques. Bangkok: Institute of Academic Development Company Limited Press.
- Elaine Smith and Colleen Vallerga. (1997). **The Caves of Mars Educational Resources**

The Scottish Storyline Method Thompson Elementary School, Bend, Oregon.

Pookajorn, S. (2009). **Developing Activities by using Storyline Method for Teaching English to Underachieving Students in the Second Grade Range at Pookajorn School.** Master of Education Thesis. Kasetsart University.

Taylor, R. E. (1995). **Assessing oral communication skills-reflections of an oral examiner.** World English, 15(1), 131-136.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อของผู้เชี่ยวชาญ

- นางบุปผา ชุมพรพ่อง อาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษ (ครูชำนาญการ)
โรงเรียนเนินมะปรางพิทยาคม จังหวัดพิษณุโลก
- นางสาวรุ่งนภา อัสวานิรันดร โรงเรียนประถมสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
จังหวัดกรุงเทพมหานคร
- นางสาวกิตติยา สัตยวนิช โรงเรียนช่างตาครูส์ศึกษา
จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ.0564.14/ พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

30 พฤศจิกายน 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์บุปผา ชุมพรผ่อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 2 ชุด

ด้วยนางสาวพรพรหม เข้มตระกูล นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ปัจจุบันกำลัง
ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วีดิทัศน์ออนไลน์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างคาน์ครุศึกษา” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพลิง คำคำ	ที่ปรึกษาหลัก
2. ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก	ที่ปรึกษาร่วม
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	ที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถที่จะให้
คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่าง
สูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ.0564.14/ พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

30 พฤศจิกายน 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์รุ่งนภา อัสวนิรันดร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 2 ชุด

ด้วยนางสาวพรพรหม เข้มตระกูล นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วีดิทัศน์ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากครูศึกษา” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพลด็จ กำคำ	ที่ปรึกษาหลัก
2. ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก	ที่ปรึกษาร่วม
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	ที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ.0564.14/ พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

30 พฤศจิกายน 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์กิตติยา สัตยวณิช

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 2 ชุด

ด้วยนางสาวพรพรหม เข้มตระกูล นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วีดิทัศน์ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างตากุ้งี่ศึกษา” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฟื่อง คำคำ	ที่ปรึกษาหลัก
2. ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก	ที่ปรึกษาร่วม
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	ที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ.0564.14/ พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

30 พฤศจิกายน 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือและเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ท่านผู้อำนวยการ โรงเรียน

ด้วยนางสาวพรพรหม เข้มตระกูล นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ปัจจุบันกำลัง
ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วีดิทัศน์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่างศาครู้สึกศึกษา” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เผล็จ คำคำ	ที่ปรึกษาหลัก
2. ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก	ที่ปรึกษาร่วม
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	ที่ปรึกษาร่วม

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้เครื่องมือวิจัย ณ หน่วยงาน
ของท่าน มหาวิทยาลัยจึงขอความอนุเคราะห์มายังท่านเพื่อให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์เพื่อทำ
การวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1810

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความสามารถด้านการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน

เรื่อง กิจกรรม.....

อาจารย์ผู้ประเมิน

ชื่อนักเรียน ชั้น

หัวข้อที่ประเมิน	3 ดีมาก	2 ดี	1 พอใช้	0 ปรับปรุง	สิ่งที่ต้อง ปรับปรุง
1.นักเรียนฟังเข้าใจและพูดโต้ตอบได้ เหมาะสม					
2.นักเรียนสามารถฟังและจับใจความ สำคัญได้					
3.นักเรียนสามารถออกเสียงได้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสม					
4.นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบได้อย่าง คล่องแคล่ว					
5.นักเรียนพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์					
6.นักเรียนสามารถแสดงออกท่าทาง เพื่อ สื่อความหมายได้อย่างเหมาะสม					
7.นักเรียนอ่านคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและ คล่องแคล่ว					
8.นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและ จับ ใจความได้					
9.นักเรียนสามารถเขียนได้อย่างถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์					
10.นักเรียนเขียนสะกดคำศัพท์ได้อย่าง ถูกต้อง					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

แบบประเมินผลงาน

เรื่อง กิจกรรม.....

อาจารย์ผู้ประเมิน

ชื่อนักเรียน ชั้น

คำชี้แจง แบบประเมินนี้เป็นแบบประเมินผลงานนักเรียนรายชั่วโมง โดยเขียนคะแนนไว้ใน
ชิ้นงานของนักเรียน ซึ่งมีรายการประเมินดังต่อไปนี้

ที่	เรื่อง	คะแนน
1.	ความสอดคล้องกับบทเรียน	
2.	ความคิดสร้างสรรค์	
3.	คุณภาพของผลงาน	
4.	ความรับผิดชอบทำงานให้เสร็จทันเวลา	
5.	ความประณีตสวยงาม	
6.	ความประหยัด (ใช้วัสดุอย่างคุ้มค่า)	
	รวม	

ชื่อควรปรับปรุง

.....

เกณฑ์การประเมิน

26 – 30 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก

17 – 25 คะแนน ” ดี

16 – 20 คะแนน ” ปานกลาง

ต่ำกว่า 15 คะแนน ” ควรปรับปรุง

* ผู้ที่ได้ระดับดีขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี Storyline Method

วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง Directions เวลา 3 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และการสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

สามารถใช้ภาษาในการอธิบายถึงตำแหน่งสถานที่ตั้ง ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ โดยใช้คำศัพท์และ Preposition of place

3. สาระการเรียนรู้

การบรรยายถึงทิศทางและ สภาพแวดล้อมที่นักเรียนอาศัยอยู่ต้องให้นักเรียนมีความรู้เรื่อง คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ในจังหวัด และ โครงสร้างของภาษา เพื่อให้นักเรียนสามารถสื่อสาร ข้อมูลกับผู้อื่นทั้งด้านการเขียนและการพูดสนทนา

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกความหมายของศัพท์ที่อธิบายตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่ได้ถูกต้อง
2. อธิบายลักษณะของสถานที่ตั้งที่อยู่ในชุมชนของนักเรียนได้ โดยใช้ Prepositions of places
3. สนทนาเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งของภาพสถานที่ต่างๆ ในชุมชนได้
4. เขียนประโยคอธิบายถึงตำแหน่งสถานที่ตั้งทั้งในประโยคคำถามและประโยคบอกเล่าได้

5. เนื้อหา

Vocabulary:

SCHOOL	HISTORICAL PARK
POST OFFICE	MUSEUM
POLICE STATION	WATERFALL
HOSPITAL	PARK
TEMPLE	CINEMA
MARKET	HALL
North,	South,
West ,	East and Central

Prepositions of places :

Between	Behind
Next to	Near
In front of	Opposite

6. คำถามสำคัญ

1. Where is Bangkok ?
2. What is the capital city of Thailand?
3. What's the famous place in Bangkok?

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ให้ครูใช้ตุ๊กตาถุงมือที่ร่วมประดิษฐ์กับนักเรียนซักถามเกี่ยวกับภาพแผนที่ประเทศไทย และถามว่า What's this? ถ้านักเรียนตอบว่า Map หรือ Thailand ก็ได้
2. ครูถามนักเรียนว่า Where is Bangkok? ครูผู้สอนต้องทำท่าทางเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจมากขึ้น หากนักเรียนไม่เข้าใจคำถามก็อธิบายเป็นภาษาไทยและให้นักเรียนตอบเป็นภาษาไทย

3. ให้นักเรียนที่เป็นตัวแทนถามเพื่อนนักเรียนว่า คำว่า North, South, West ,East and Central หมายความว่าอย่างไร

ชั้นเสนอเนื้อหา (Presentations)

1. จากนั้นนำบัตรภาพสัญลักษณ์ของแต่ละจังหวัดในประเทศไทย มีทั้งจังหวัดที่อยู่ในภาคกลาง เหนือ ใต้ อีสาน เป็นต้น พร้อมทั้ง พูดเป็นภาษาอังกฤษตัวอย่าง ซุภาพธรมมา หมายถึง จังหวัดลำปาง Lampang is in the Northern of Thailand. เป็นต้น

ชั้นการฝึก (Practice)

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน
2. ครูนำคำศัพท์ที่แสดงบัตรคำเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆที่มีชื่อเสียงของแต่ละจังหวัดมาให้ นักเรียน และ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนว่า จังหวัดใดอยู่ภาคใด
3. จากนั้นครูจับฉลากบัตรคำขึ้นมา และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาถามตอบว่าจากบัตรคำที่แสดงให้เห็น โดยจะต้องใช้ตุ๊กตาถุงมือในการถามตอบทุกครั้ง เพื่อสมมติตนเองเป็นตัวตุ๊กตานั้น

ตัวอย่าง Rose Garden

A: Where is Rose Garden?

B: It's in Nakornpratom.

A: Where is Nakornpratom?

B: It's in the central of Thailand.

ชั้นสรุป (Wrap up)

1. ให้นักเรียนวาดสถานที่สำคัญของจังหวัดต่างๆที่นักเรียนรู้จักมา 1 จังหวัดลงในกระดาษ A3 แล้วนำมาแปะลงในกระดาษแข็ง พร้อมตกแต่งให้สวยงาม
2. พร้อมบรรยายว่า สถานที่ตั้งของสถานที่แห่งนี้ อยู่ที่ไหน และ อยู่ภาคอะไรของประเทศไทยโดยใช้ตุ๊กตาถุงมือในการอธิบาย

ชั่วโมงที่ 2

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

ครูทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับ Preposition of place ด้วยการ ใช้คำถาม และ ให้นักเรียนตอบ เช่น “ Where is my pen?(ทำท่ามองหา) เพื่อให้นักเรียนตอบคำถามที่ครูเคยสอนนักเรียนมาก่อน

หากนักเรียนตอบไม่ได้ ครูจะพูดว่า “ Oh, It is on a chair. จากนั้นครูก็ถามคำถามอีกว่า Where is my nose? และถามคำถามในลักษณะนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่านักเรียนจะสามารถตอบครูได้ถูกต้อง

ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentations)

1. คุณครูอธิบายคำศัพท์ เกี่ยวกับการอธิบายตำแหน่งของสถานที่ตั้ง โดยใช้ Preposition Of place เช่น ครูพูดว่า A ruler is on the table. จัดหาสิ่งของหรือทำทำตามประโยคนั้น
2. จากนั้นครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนอ่านออกเสียงและทำความเข้าใจ กับประโยคที่กำหนดให้ โดยนำตุ๊กตาที่ประดิษฐ์ไว้ไปวางในสถานที่ที่กล่าวถึง ว่า สถานที่ดังกล่าวอยู่ตำแหน่งใด ดังนี้

The post office is between the bank and school.

The hospital is near the police station.

The market is next to the historical park .

The swimming pool is opposite the Ping river.

The waterfall is in front of the mountain.

3. จากนั้นให้นักเรียนสร้างประโยคที่มีลักษณะคล้ายกับข้อความข้างต้น และใช้ตุ๊กตาที่สมมติเป็นตนเองเพื่อในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ขั้นการฝึก (Practice)

1. ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยค และคำศัพท์ที่กำหนด โดยอาศัยรูปแบบการสนทนา ดังนี้
Where is(places)....? It 's near It's opposite
It's next to Etc.

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 5 คน จากนั้นแจกใบความรู้ ที่ 2 เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงเทพมหานครเพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ศึกษา โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น ส่วนๆ ให้แต่ละกลุ่ม และแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ และ เกิดความ

กระตือรือร้นในการศึกษาใบความรู้ด้วย เพื่อนำไปใช้ในการสร้างสถานที่จำลองเพื่อนำมาเป็นฉากในการแสดงบทบาทสมมติ

2. จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสร้างสถานที่ที่นักเรียนชื่นชอบในจังหวัด กรุงเทพมหานคร

มากลุ่มละ 1 แห่ง โดยใช้วัสดุที่เหลือใช้ และอุปกรณ์ที่ใช้ในสถานที่นั้น เช่น Temple จะต้องมีการบูชาพระพุทธรูป รูป เทียน เป็นต้น เพื่อจะสามารถนำเป็นสื่อในการเรียนการสอน ครั้งต่อไปได้

ชั่วโมงที่ 3

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

พูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว หรือ สถานที่ที่มีในจังหวัดกรุงเทพมหานคร และจัดวางตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่ที่นักเรียนสร้างขึ้น ว่าควรจะวางสถานที่เหล่านี้ในตำแหน่งใด

เพื่อให้เสมือนจริงมากที่สุด

ชั้นเสนอเนื้อหา (Presentations)

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำสถานที่ที่สร้างขึ้นมาเป็นฉาก และนำไปวางตามตำแหน่งที่ได้ตกลงกันภายในห้อง ภายในห้องเรียนที่ครูเตรียมไว้
2. จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแต่งประโยคเกี่ยวกับสถานที่ที่นักเรียนสร้างขึ้นว่ามีความสำคัญอย่างไร และมีที่ตั้งอยู่ตำแหน่งใด เช่น นักเรียนสร้างห้างสรรพสินค้า จะต้องแต่งประโยค ดังนี้ This is the mall. There are many things for us. We can buy things and go to see the cinema. It is good place for shopping and relaxing. It is near a police station and Hotel. เพื่อนำข้อความเหล่านี้มาใช้อธิบายสถานที่ในการแสดงบทบาทสมมติ
3. จากนั้นครูแจกเนื้อเรื่องที่ครูแต่งขึ้น ให้นักเรียนได้ศึกษาร่วมกันคิด และสร้างสรรค์เนื้อเรื่องว่าควรจะเป็นเช่นไรต่อไป โดยมีเนื้อหา โดยนักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่ม ต้องมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ

ชั้นการฝึก (Practice)

1. ให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพื่อเตรียมตัวในการแสดงบทบาทสมมติ สร้างบุคลิกของตัวเองคร ในเรื่องให้เป็นเอกลักษณ์ พร้อมร่วมกันคิด บทสนทนาและฝึกพูด โดยใช้ประโยคเกี่ยวกับ Preposition of place และ คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร เช่น

Foreigner : Excuse ,me . I want to go to **Temple of Dawn**. Where is it?

Dang : Oh , I don't know.

Noi : **It's near my school**. It's not far from here about 6 Kilometres.

Foreigner : **What is famous place in Bangkok?**

Noi : **There are many places such as The National Museum**.

Foreigner : Could you help me to take me to see around?

Dang : Yes, Yes. Let's go.....

หลังจากนั้นนักเรียนจะต้องพาชาวต่างชาติท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ในจังหวัด กรุงเทพมหานครเป็นฉากที่ได้จัดเตรียมไว้

ขั้นสรุป (Wrap up)

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับฉลากเพื่อแสดงบทบาทสมมติ ใช้เวลากลุ่มละ ไม่เกิน 5-10 นาที โดยการใช้บทสนทนา เกี่ยวกับ การทักทาย การขอความช่วยเหลือ การอธิบายสถานที่ต่างๆ โดยใช้

Preposition of place เช่น Hello. My name is _____ .

Excuse me , Where is _____

It's next to the bank. เป็นต้น

Story

In Bangkok, There are many famous places for visiting and there are many tourists especially foreigners. Someday Dang and Noi go for a walk near the Choapraya River and two foreigners come to them for asking about some places in Bangkok.

What happen?

7. สื่อการเรียนการสอน

1. ฉากจำลองสถานที่ของจังหวัดกำแพงเพชร คือ ริมน้ำปิง
2. บัตรคำเกี่ยวกับสถานที่
3. กระดาษแข็ง สี กรรไกร และกาว
4. เศษวัสดุที่เหลือใช้
5. ใบความรู้ที่ 2 เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

8. การวัดผลประเมินผล

ประเมินด้วยแบบประเมินผลทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

1. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ระหว่างการทำกิจกรรมในแต่ละกิจกรรม โดยใช้แบบ

สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ มีเกณฑ์การตัดสิน ดังนี้

โดยนำคะแนนในแต่ละชั่วโมงมารวมกัน

ร้อยละ 80 -100 อยู่ในระดับ ดีมาก

ร้อยละ 70 - 79 อยู่ในระดับ ดี

ร้อยละ 50 - 69 อยู่ในระดับ พอใช้

ร้อยละ 0 - 49 อยู่ในระดับ ปรับปรุง

2. ประเมินการนำเสนอด้วยแบบประเมินความสามารถทางด้านการพูด การอ่าน การฟัง และการเขียน

3. ผลงานของนักเรียน คือ ฉากที่นักเรียนสร้างขึ้น โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เนื้อหา คะแนน

ความสอดคล้องกับบทเรียน 5

ความคิดสร้างสรรค์ 5

คุณภาพของผลงาน 5

ความรับผิดชอบทำงานให้เสร็จทันเวลา 5

ความประณีตสวยงาม 5

ความประหยัด (ใช้วัสดุอย่างคุ้มค่า) 5

รวม 30

เกณฑ์การประเมิน

25 – 30 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก

24 – 20 คะแนน ” ดี

19 – 15 คะแนน ” ปานกลาง

ต่ำกว่า 10 คะแนน ” ควรปรับปรุง* ผู้ที่ได้ระดับดีขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ตอนที่ 2 เป็นแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ใช้เวลาในการทำ 45 นาที

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนกากบาท(□)ลงในกระดาษคำตอบในข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1.. “ Good morning girl. I will help you walk across the road” A man said to the girl. What is the man? (การวิเคราะห์)

a. A doctor	b. A soldier
c. A postman	d. A policeman

ฟังและตอบคำถาม ข้อ 2- 4

There are many rooms in our school. The computer room is near the sound lab. The library is between the toilet and science room. And two classrooms are opposite the science room.

2. Where is the science room? (ความเข้าใจ)

- Next to the library
- Next to the sound lab.
- Near the computer room
- Between the toilet and the computer room.

3. How many rooms are there in school? (ความเข้าใจ)

a. seven	b. five
c. nine	d. many

4. Which sentence is correct? (การวิเคราะห์)

- The science room is opposite the library.
- The science is near the sound lab.
- Two classrooms are next to the science room.
- The library is next to the science room.

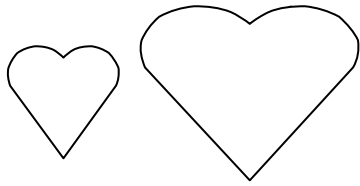
5. The farmers work in the _____. (ความรู้ความจำ)

- a. field
- b. school
- c. police station
- d. temple

6. The place where we send the letter is _____. (ความรู้ความจำ)

- a. post office
- b. police box
- c. temple
- d. bank

7. (ความเข้าใจ)

- a. The big heart is smaller than small heart
- b. The small heart is the biggest.
- c. The big heart is bigger than black heart.
- d. The small heart is bigger than big heart.

8. Which sentence is correct? (การวิเคราะห์)

- a. A dog is small than a cat.
- b. A dog is nicer a cat.
- c. A dog is more intelligence than a cat.
- d. A dog is more cheap than a cat.

9. ข้อใดใช้คำคุณศัพท์เพื่อใช้เปรียบเทียบในประโยค (ความรู้ความจำ)

- a. My name is Danger.
- b. It has a red pen.
- c. It is a smaller cat
- d. A bat is smaller than an elephant.

10. นักเรียนเจอสุนัขตัวใหญ่กว่า นักเรียนจะพูดว่าอย่างไร (ความรู้ความจำ)

- a. The dog is fatter.
- b. The dog is shorter
- c. The dog is bigger.
- d. The dog is smaller.

11. Joop _____ English in _____. (ความเข้าใจ).

- a. study , sound lab
- b. studies, computer
- c. studies, sound lab
- d. studied, computer

12. Rita always _____ a song. (ความเข้าใจ)

- a. sings
- b. sang
- c. do sing
- d. to sing

13. ประโยคใดเป็น Present Simple Tense (ความรู้ความจำ)

- a. She stayed in Kamphaeng Phet last year.
- b. She studies in Pratom 6 this year.
- c. We are taking a picture in the Historical park now.
- d. He went to see the sunset on the mountain yesterday.

14. ประโยคใดไม่ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา (การวิเคราะห์)

- a. JoopJang like to play the piano.
- b. Are she sleeping in the bathroom?
- c. Did Mac ride a bicycle tomorrow?
- d. I feels tired after swimming.

ให้นักเรียนฟังและตอบคำถามข้อ 15 - 19

Ding-Dong's Busy Day

Ding –Dong's day begins at 6.30 am. He gets up , takes a bath and get dressed. Healways has breakfast and drinks a cup of milk. Then he goes to school at 8 o'clock. He always haslunch at noon in cafeteria. He usually goes home at 5.00 p.m. He has dinner. He watches TV at7.00 p.m. After that he reads and does homework at 8 pm. He goes to bed about 9.30 p.m.

15. What time does Ding-Dong get dressed? (ความเข้าใจ)

- a. 6.30 a.m.
- b. 7.00 a.m.
- c. 12.00 noon
- d. 11.00 p.m.

16. What does Ding – Dong do in the morning? (ความรู้ความจำ)

- a. He has breakfast.
- b. He watches TV.
- c. He goes to bed.
- d. He read books.

17. What is he doing at noon? (ความรู้ความจำ)

- a. He is eating lunch
- b. He is doing homework.
- c. He are eating lunch
- d. He are doing homework.

18. After dinner , Ding-Dong _____.(ความรู้ความจำ)

- a. goes to bed
- b. goes home.
- c. eats dinner
- d. goes to school

19. Which sentence is correct? (ความเข้าใจ)

- a. Ding- Dong is a student.
- b. Ding- Dong doesn't like to coffee.
- c. Ding-Dong gets up at 6.30 am.
- d. Ding-Dong eats lunch at noon in cafeteria.

20. Bob: Excuse me, _____ ? (การนำไปใช้)

- a. Where is the hospital.
- b. Is there a bakery near here
- c. Is that a hospital next to here.
- d. How long does it take to the hospital

.....

Worksheet

Instruction : Translate into Thai.

1. painter =	6. Judge =
2. doctor =	7. Detective =
3. plumber=	8. Reporter =.....
4. Barber =	9. Lawyer =
5. Pilot =	10.businessman =

ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	0	+1	2	0.67	ไม่แน่ใจ
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้						
1.	เขียนครบทุกองค์ประกอบ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.	จัดระเบียบตามขั้นตอนการเขียนแผน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	สาระสำคัญ						
3.	เขียนสาระสำคัญครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	จุดประสงค์การเรียนรู้						
5.	ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6.	ประเมินผลได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7.	เขียนครบ 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะ/ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	สาระการเรียนรู้						
8.	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9.	เขียนครบ 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะ/ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10.	ด้านความรู้เขียนครบทุกด้าน คือ หน้าที่ทาง ภาษา / คำศัพท์ / โครงสร้างและวัฒนธรรม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11.	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสตอรีไลน์ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ / สาระ การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12.	เรียงลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13.	เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
14.	เนื้อหาในกิจกรรม มีความถูกต้อง ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15.	กิจกรรมสร้างและพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะ การฟัง-พูด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16.	มีการเตรียมความพร้อมนักเรียนในชั้น กิจกรรมก่อนเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17.	สื่อ / แหล่งการเรียนรู้ สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18.	สื่อการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19.	การวัดและการประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ / สาระ การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20.	ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนช่างตากุ้งึกศึกษา

แบบฝึกทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ภาคเรียนที่1 ปีการศึกษา 2557

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่ฝึกพูดบทสนทนาดังต่อไปนี้

Conversation1

Student1 : Good morning. How are you doing?

Student2 : I'm fine,thanks. Guess what? There's a new girl in my class.

Student1 : Really? What's her name?

Student2 : Elizabeth.

Student1 : Is she pretty?

Student2 : Oh,yes. She's very pretty.She's of average height and thin.

Student1 : And how old is she?

Student2 : She's fifteen.

Student1 : Well. Can you introduce us, please?

Student2 : Oh,certainly.

ตารางการวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12-15	ดีมาก		
9-11	ดี		
6-8	พอใช้		
1-5	ปรับปรุง		

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์รวมทุกหัวข้อ

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12-15	ดีมาก	46	27.38
9-11	ดี	117	69.64
6-8	พอใช้	5	2.98
1-5	ปรับปรุง	-	-

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรีไลน์หัวข้อ **Me and my friends**

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12-15	ดีมาก	10	23.81
9-11	ดี	29	69.05
6-8	พอใช้	3	7.14
1-5	ปรับปรุง	-	-

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรีไลน์หัวข้อ **Directions**

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12-15	ดีมาก	13	30.95
9-11	ดี	27	64.29
6-8	พอใช้	2	4.76
1-5	ปรับปรุง	-	-

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรีไลน์หัวข้อ City

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12-15	ดีมาก	10	23.81
9-11	ดี	32	76.19
6-8	พอใช้	-	-
1-5	ปรับปรุง	-	-

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรีไลน์หัวข้อ
Occupations in our city

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12-15	ดีมาก	13	30.95
9-11	ดี	29	69.05
6-8	พอใช้	-	-
1-5	ปรับปรุง	-	-

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์หัวข้อ My city
“Bangkok”

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12-15	ดีมาก	13	30.95
9-11	ดี	27	64.29
6-8	พอใช้	2	4.76
1-5	ปรับปรุง	-	-

ตารางที่ 2 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

รายการ	ระดับคะแนน
ความคล่องแคล่ว	1 พูดไม่คล่องแคล่ว ไม่ต่อเนื่อง ติดขัด 2 พูดคล่องแคล่ว ต่อเนื่อง ไม่ติดขัดระดับปานกลาง 3 พูดคล่องแคล่ว ต่อเนื่อง ไม่ติดขัด ชัดเจน มั่นใจในการพูด

เกณฑ์การประเมินปรับจากกรมวิชาการ (2551)

12-15	ดีมาก
9-11	ดี
6-8	พอใช้
1-5	ปรับปรุง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	ระดับคะแนน
คำศัพท์	1 คำศัพท์ จำนวนไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ไม่เหมาะสม 2 คำศัพท์ จำนวนถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสมปานกลาง 3 คำศัพท์ จำนวนถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม
ไวยากรณ์	1 โครงสร้างประโยคไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนด 2 โครงสร้างประโยคถูกต้อง สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดบ้าง 3 โครงสร้างประโยคถูกต้อง สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนด
การออกเสียง	1 ออกเสียงไม่ถูกต้อง ชัดเจน 2 ออกเสียงค่อนข้างถูกต้อง ชัดเจน 3 ออกเสียงถูกต้อง ชัดเจน
ท่าทาง	1 แสดงท่าทางไม่เข้าใจ 2 ใช้ท่าทางโต้ตอบแสดงความเข้าใจบ้าง 3 แสดงท่าทางโต้ตอบแสดงความเข้าใจ

เกณฑ์การประเมินปรับจากกรมวิชาการ (2551)

12-15	ดีมาก
9-11	ดี
6-8	พอใช้
1-5	ปรับปรุง

ภาคผนวก จ

สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ฉ

หนังสือการเผยแพร่บทความวิจัย

Tel: 60-16-660 2801 Fax: 60-4-928 5382 Email: [tleia5@uum.edu.my](mailto:tlea5@uum.edu.my) Website: www.tlea5.com

8 April 2014

Dear Sir/Madam Pornprom Khemtrakul

OFFICIAL LETTER OF ACCEPTANCE FOR THE 5th BIENNIAL INTERNATIONAL CONFERENCE ON THE TEACHING AND LEARNING OF ENGLISH IN ASIA (TLEIA5)

On behalf of the TLEIA5 Organising Committee, I am glad to inform you that the abstract of your paper has been accepted for oral presentation in the TLEIA5 International Conference (27-29 October 2014) which will be held at Holiday Villa Hotel in Langkawi, Kedah, Malaysia.

Details of the paper are as follows:

Title : *The Development of English Speaking Ability through Storyline Approach of Matthayomsuksa 2 Students at Santa Cruz Suksa School Province*
 Author(s): Pornprom Khemtrakul
 Format : Paper presentation

In this respect please pay attention to the following:

1. You should register and make payment by 1 October 2014 to attend the conference. Refer to our website (www.tlea5.com) for the registration process.
2. If you want your full paper to be included in the conference proceedings, submit it to us ([tleia5@uum.edu.my](mailto:tlea5@uum.edu.my)) by 31 July 2014.

We look forward to seeing you at the conference.

Best wishes

Dr Lee Seung Chun
 Chairperson
 Paper and Proceedings Committee
 TLEIA5, 2014
 School of Education and Modern Languages
 UUM College of Arts and Sciences
 Universiti Utara Malaysia

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH SPEAKING ABILITY THROUGH STORYLINE APPROACH OF MATTHAYOMSUKSA 2 STUDENTS AT SANTA CRUZ SUKSA SCHOOL

INTRODUCTION

One of the effective ways to solve English speaking skill problem includes storyline which makes the language class more interesting and contribute to applying language in daily use as Dechakup and Yindeesuk (2002, p.13) pinpointed that storyline has an effect on students' learning achievement as well as their increased satisfaction. According to storyline principle, the learners play a considerable role in practicing and retrieving information and knowledge through analytical skill and decision making. They can learn to conceptualize the theories based on key questions given by the teachers. For the new era of integration, the students are expected to be able to apply one of particular sciences to the other related for the most optimal application in terms of employment and self-directed learning. From the aforementioned rationale, it's a challenging task for the researcher, as a teacher to adopt storyline as a part of English speaking development. The change in speaking skill of Matthayomsuksa 2 (Grade 8) students at Santa Cruz Suksa School after using storyline would be thoroughly analyzed.

PURPOSES OF THE RESEARCH

To develop English speaking ability of Matthayomsuksa 2 students by using storyline approach.

METHODS

1. Participants

The forty-two Matthayomsuksa 2/1 (Grade 8/1) students, who enrolled English course in the first semester of academic year 2013, from Santa Cruz Suksa School, Bangkok, Thailand were selected through simple random sampling based on the classroom as a unit of analysis.

2. Data collection

This research employed two types of instruments to collect data: experimental instruments and speaking skill assessment. The former needed four storyline-based lesson plans each of which covered four periods of hours. Henceforth, the total sixteen hours were set up for the whole experimental session. The topics of the lesson plans, leading the key questions, included a wide range of general knowledge such as famous places, geography, and the

way of life in Bangkok. Speaking skill test was adopted for the latter. The assessment criteria is shown in details in the section of data analysis.

3. Data analysis

The participants' English speaking skill was assessed on basis of rubric score within a scale of three levels of proficiency as presented in table 1 below. Five aspects of proficiency adapted from Taylor (1995, p.132) are considered for scoring the participants' speaking skill i.e. fluency, vocabulary use, grammaticality, pronunciation, and postures. The highest "score 3" represents the most excellent performance. The findings were reported both in the overview of participants' speaking skill after all four lesson plans and separately in each topic of the lesson plans: me and my friends, directions, our community, and occupations in our province.

RESULTS

The findings are presented in table 3 for the overview of participants' English speaking skill after the experiments using all four storyline-based lesson plans. Tables 4-7 represent the assessment of English speaking skill in each topic of lesson plan.

Table 1 An analysis of English speaking skill from all storyline-based lesson plans.

Scores	Proficiency interpretation	Average numbers of participants (n=42)	Percentage
12-15	Excellent	11	26.19
9-11	Good	28	66.67
6-8	Fair	3	7.14
1-5	Needs improvements	0	0

After table 1, storyline approach enhanced most of the participants' English speaking skill at 'Good' level of proficiency (66.67%) and 26.19% of them were found at the 'Excellent' level. Only five or 7.14% of all participants were assessed at 'Fair' level and none were rated at 'Needs improvements'.

DISCUSSIONS

The English speaking skill of the participants, when learning through storyline-based approach requiring them to participate in creative activities, share ideas, and practice with social interaction, was generally uncovered to be at between good and excellent level of assessment of five domains of proficiency. Only few numbers of them were rated at fair level and none of them at need improvements. This positive feedback after using such a method of teaching was consistent with what found by Chanthip (2008) and Pookajorn (2009). Their findings led to the possible four convergent supportive factors of students' English learning achievement through storyline approach. Firstly, cooperative learning is normally embedded in this method. It urges the students to get themselves involved in the various activities e.g. games, brainstorming, role play, group work presentation, and portfolio, which force them to create their own production depending on interpersonal communication process. Sharing experiences and academic insight also greatly contribute to peer-assisted learning atmosphere. They are to correct mistakes of one another during the evaluation process instead of waiting for teachers' suggestions. Secondly, storyline approach reflects child-centred learning. The role of the students become more distinct compared to the traditional class where teachers are the main providers of knowledge. Rather, according to the principle of storyline approach, teachers are known as students' facilitators who reinforce the students with key questions from the story and let them think about the solution while participating in the assigned activities. Thirdly, with this method, the students are supposed to conceptualize their own knowledge. Then storyline is counted as constructivism.

CONCLUSIONS

The results from present research insist the effectiveness of using storyline approach to improve Matthayomsuksa 2 (Grade 8) students' English speaking skill since this method emphasizes on students' involvement, creativity, and social interaction skill. It results in students' confidence in speaking English

as proved by the scores from the assessment criteria in five aspects. This discovery can be implied to English teaching class in the following issues:

1. The contents to be taught should be considerably relevant to the students' real life so that they can be contributory in students' creativity of performance.

2. Language structures and vocabularies must be accessed by the students to make sure that during the activity stage, they can fully apply these bodies of knowledge to their production.

3. Periods of time to cover the entire scenario of each storyline plotted by the students should be carefully allocated – at least two to three hours a week are highly recommended for the sake of continuity and the highest achievement.

4. The casual style of teaching is expected for storyline approach in order to put the students' anxiety aside and build up their self-confidence.

REFERENCES

Dechakup, P. and Yindeesuk, P. (2002). *Learner-Centred Teaching: Concepts, Methods, and Techniques*. Bangkok: Institute of Academic Development Company Limited Press.

Taylor, R. E. (1995). Assessing oral communication skills-reflections of an oral examiner. *World Englishes*, 15(1), 131-136.

Chantip, A. (2008). *The Effect of Child Center by Using Storyline Method on English Teaching Pratomsuksa VI Students in Ban Wiangpan School under Chiangrai Educational Service Area Office 3*. Master of Education Thesis. Chiangrai Rajabhat University.

Pookajorn, S. (2009). *Developing Activities by using the Storyline Method for Teaching English to Underachieving Students in the Second Grade Range at Pookajorn School*. Master of Education Thesis. Kasetsart University.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวพรพรหม เข้มตระกูล
วัน เดือน ปีเกิด	6 เมษายน 2520
ที่อยู่	31 ถ.ริมทางรถไฟสายแม่กลอง แขวงบางค้อ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร 10150
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนช่างตากุ้งี่ศึกษา 144/1 ถ.เทศบาลสาย1 แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2537	สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเสสะเวชวิทยา
พ.ศ. 2542	สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทปรัชญาการศึกษานอกระบบโรงเรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2557	สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร
ประวัติการทำงาน	
	ครูภาษาอังกฤษ สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่5 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนช่างตากุ้งี่ศึกษา